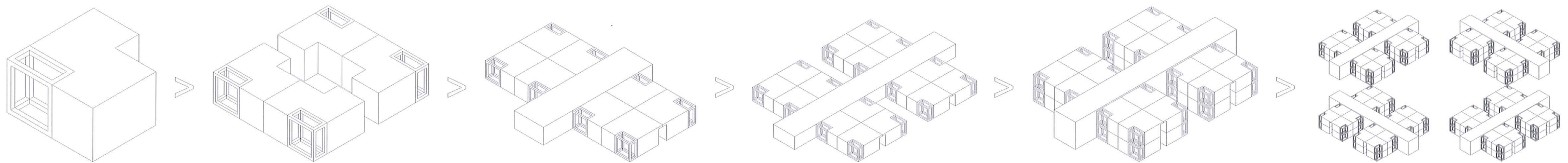

00 1718 E

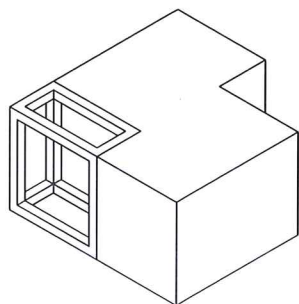
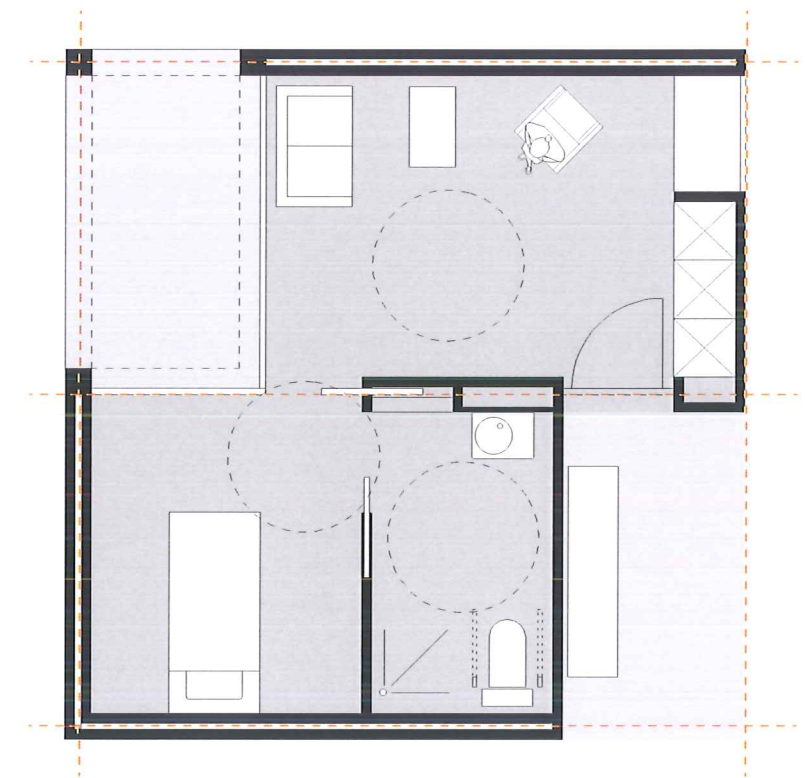
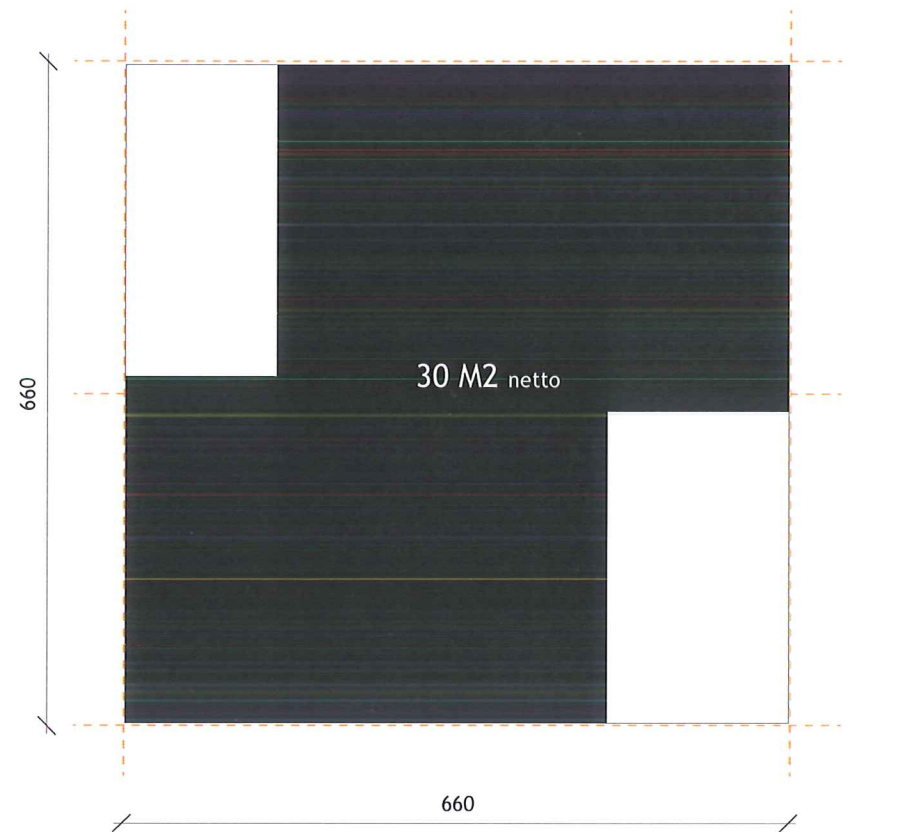
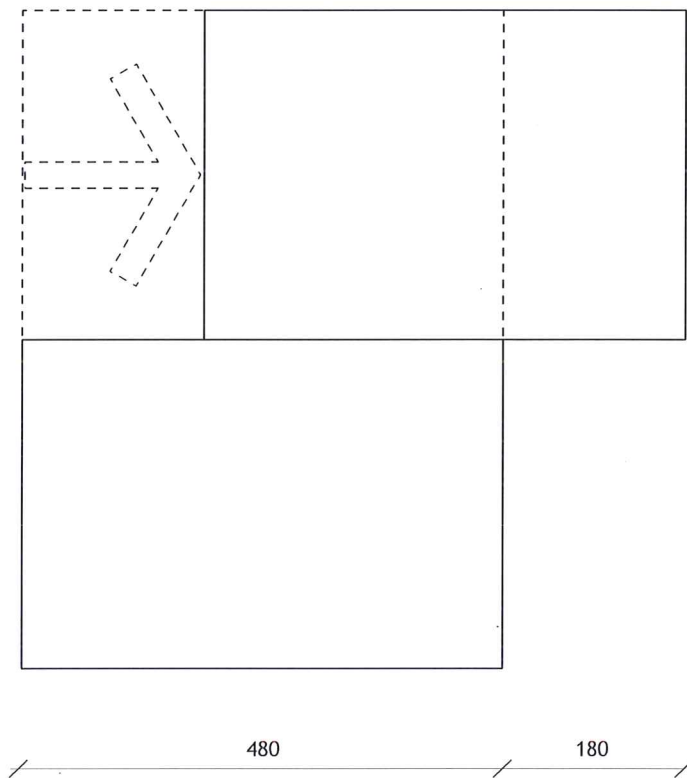
DE VOLLEDIGE STUDIEOPDRACHT VOOR HET BOUWEN VAN EEN WOON EN ZORGCENTRUM MET 120 WOONGELEGENHEDEN VOOR RESIDENTIEEL VERBLIJF, 10 WOONGELEGENHEDEN KORTVERBLIJF EN DAGVERZORGINGSCENTRUM VOOR 10 GEBRUIKERS. FASE 1 - VZW MENOS, GELEGEN TE 3600 GENK, STALENSTRAAAT 2.

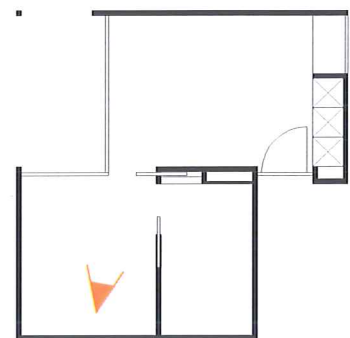

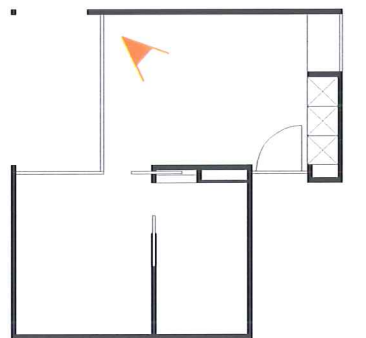
Dit verhaal wordt anders verteld dan gewoonlijk. Bewust kiezen we ervoor te beginnen met de meest intieme plek van de toekomstige bewoner.

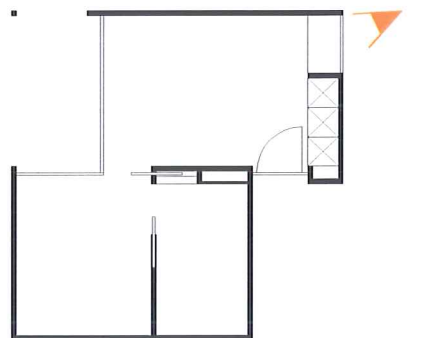
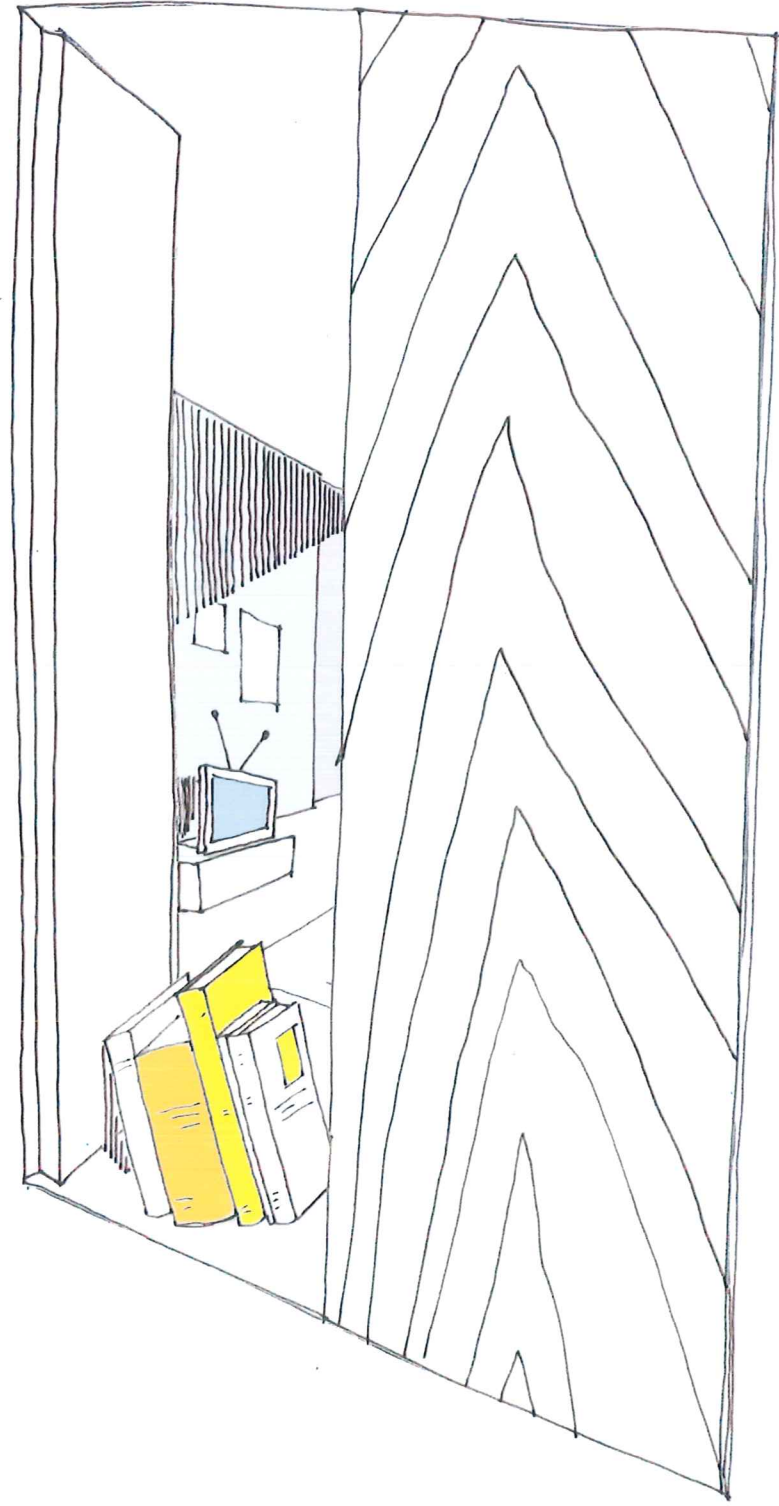
De opbouw en presentatie van ons ontwerp vertrekt vanuit de individuele kamer: de woongelegenheden. Deze woongelegenheden worden geschakeld tot wooneenheden > deze worden op haar beurt geclusterd per vier > en dit geheel wordt samen met de behoeftige secundaire functies ontwikkeld tot een volwaardig woon- en zorgcentrum verankerd in de tuinstreek.

Door de verschuiving van het dag- en het nachtgedeelte ontstaat er voor elke bewoner een eigen buitenruimte en een semi-privaat rustpunt in de circulatie. Deze rustplek vertaalt zich in een 'voortuintje' in de gang. Deze inham op de gang kan ook door de specifieke bewoner worden ingericht en toegeëigend. Het buitenterras voorziet in de private buitenruimte van elke bewoner. Dit terras laat toe om de gevels die hierop uitkomen volledig te beglazen. Zo geniet zowel de zitruimte als het slaapgedeelte maximaal van licht en zicht, zonder hierbij de individuele privacy te hinderen. De zitruimte (= het daggedeelte) wordt verlevendigd met een uitzicht naar de gang. Dit raam maakt deel uit van de persoonlijke ingemaakte kast en kan ook in die optiek worden geopend (= inkijk toelaten) of worden gesloten (= zitkamer enkel op de buitenruimte oriënteren). Deze doordachte verschuiving maakt zo deze zorgkamer tot een ruimtelijk geheel. Het raster waarbinnen deze woongelegenheden wordt opgebouwd laat toe om deze kamer zo als bouwsteen voor het gehele zorgcentrum te gebruiken: de oriëntatie, de wijze van architecturale schakeling en de persoonlijke inrichting waken hierbij over de individualiteit van de zorgbehoevende persoon, binnen dit grote geheel.

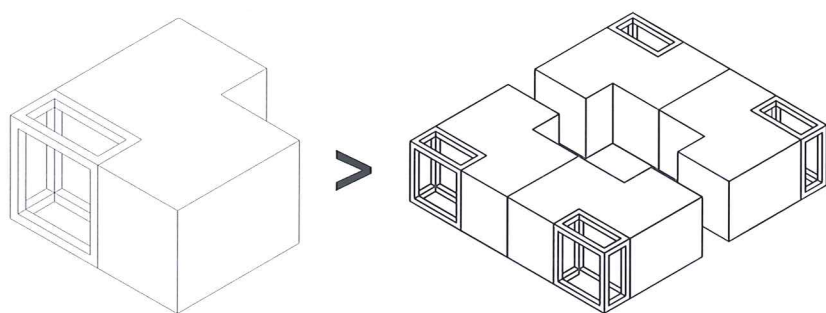
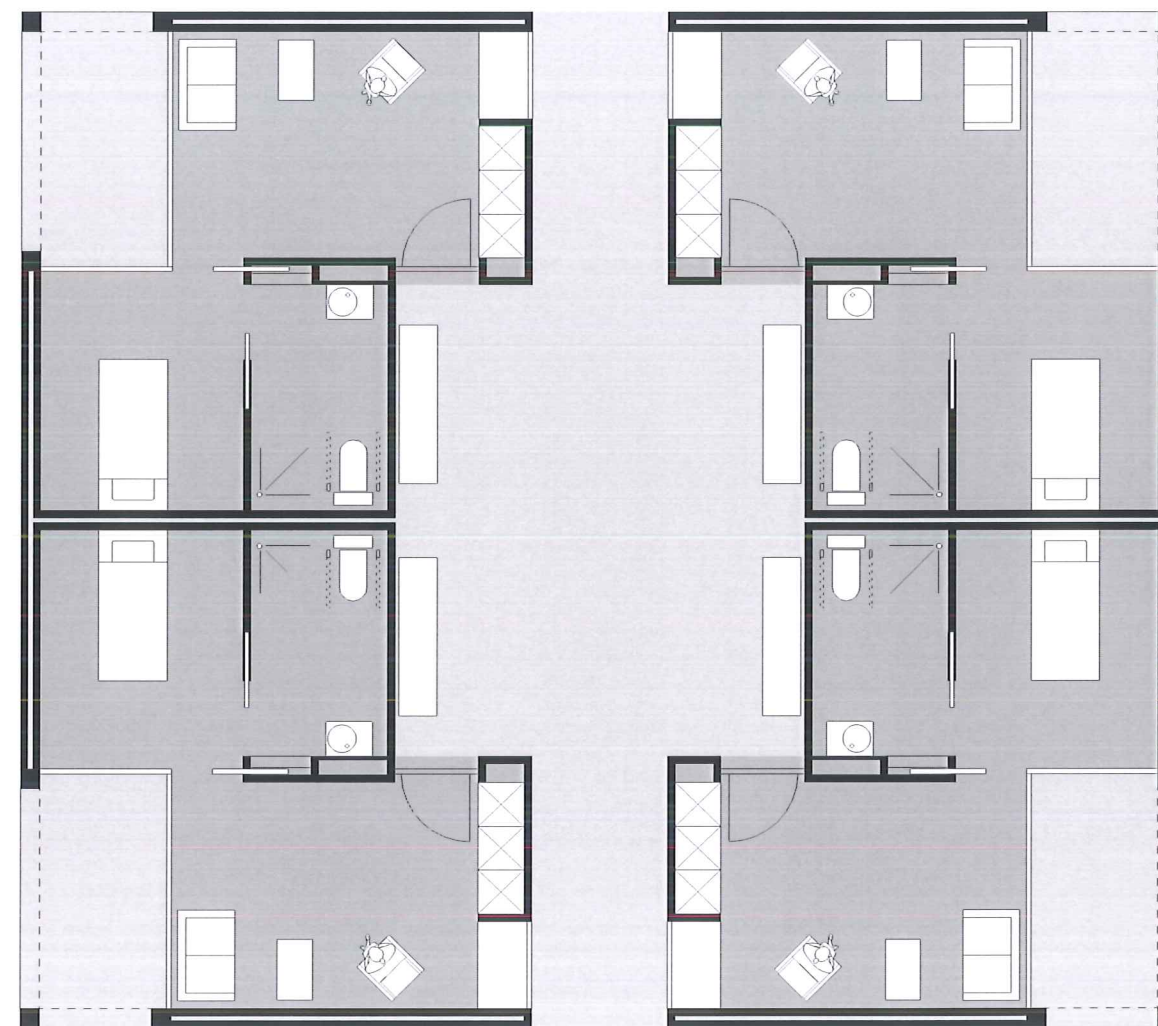
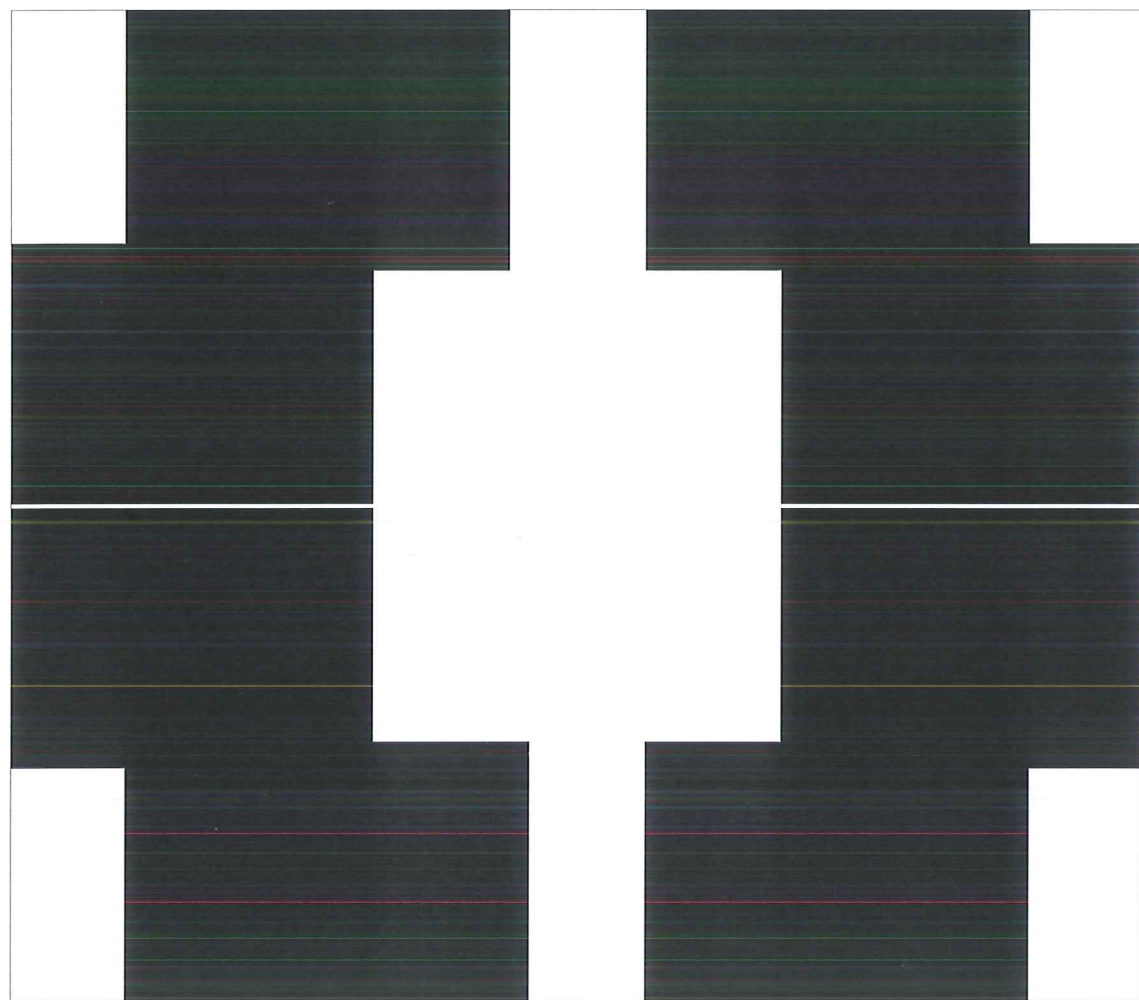

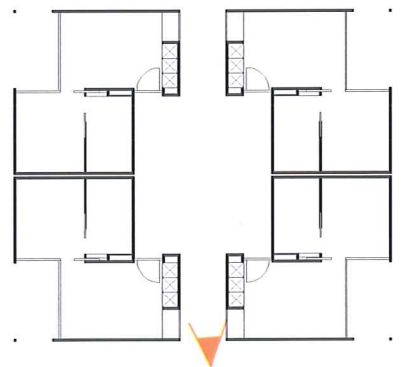
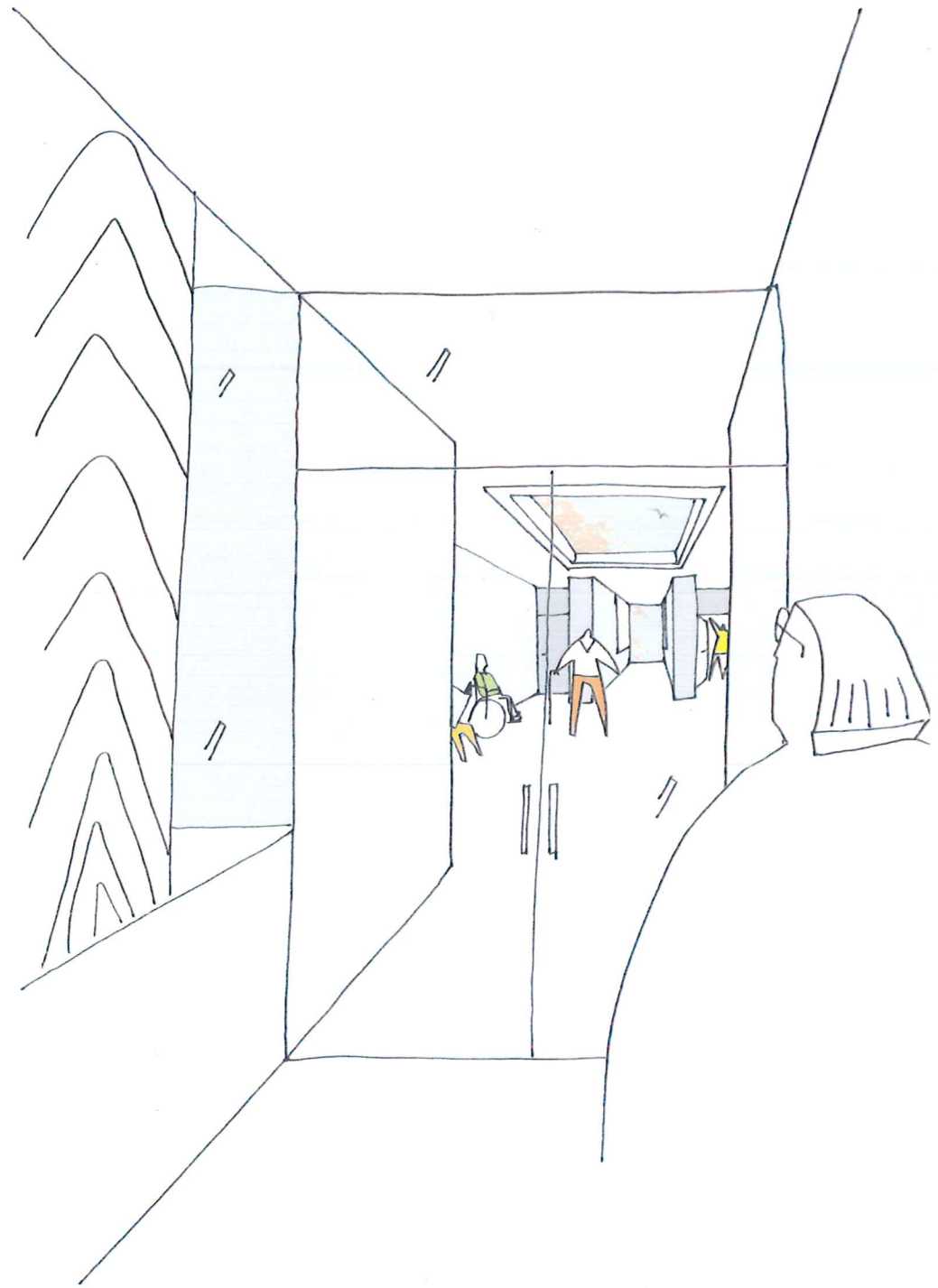

SCHAKELING 1

4 individuele kamers worden geschakeld tot een halve wooneenheid. De noodzakelijke gangbreedte creëert zo samen met de inham/voortuin van de 4 aanliggende kamers een extra kamer tussen de (privé)woonruimte en de collectieve leefruimte. Deze ruimte kan gebruikt worden als buffer, maar kan ook als extensie op de individuele en de collectieve ruimte worden georganiseerd. De volgende schakeling organiseert deze vier kamers samen tot acht: de wooneenheid.

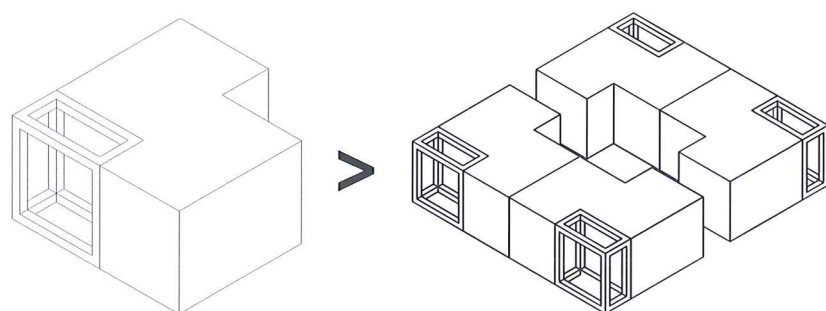
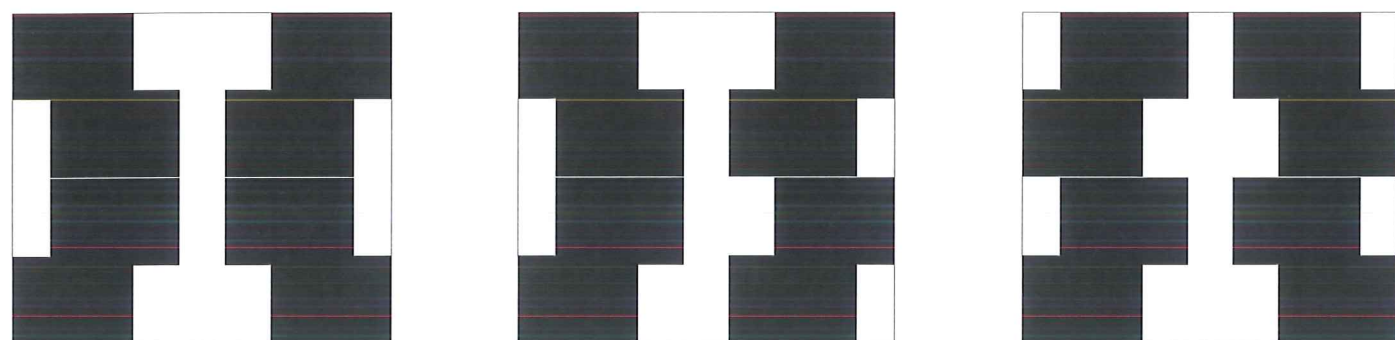
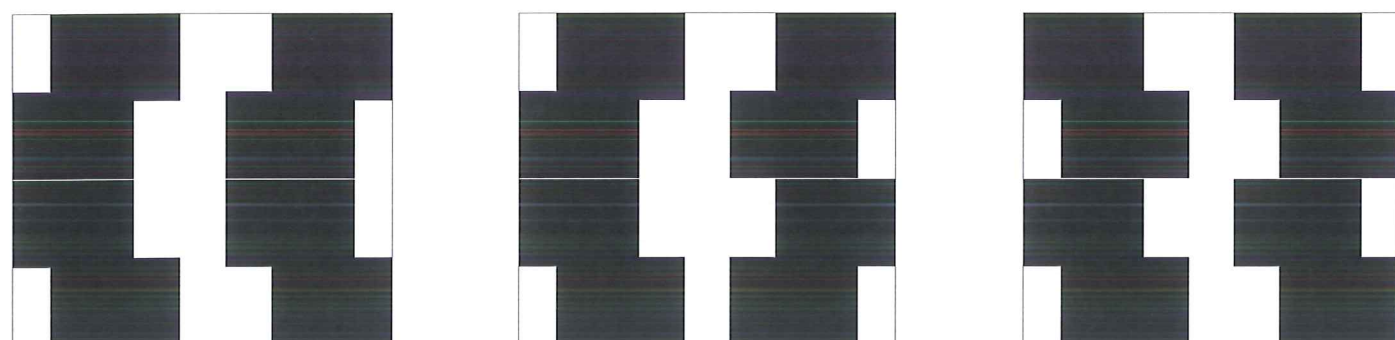

SCHAKELING 2

De schakeling van de 4 individuele woonegelegenheden kan in verschillende combinaties worden ontwikkeld.

De rotatie of spiegeling van de kamerschikkingen binnen het grotere geheel laat toe om privacy, lichtinval, inkijk, uitzicht en toekomen te optimaliseren, op maat van de specifieke positie van die ene kamer in het grotere woon-en zorgcentrum. Zo verkrijgt elke kamer zijn eigen karakter, maar krijgt ook de tussenruimte tussen de 4 kamers een andere beleving, lees: andere potentie. Dit geldt ook zo voor de buitenterrassen:

- terrassen groeperen per twee kamers
- terrassen positioneren ivf. oriëntatie
- inhammen/voortuinen koppelen per 2 of 3 of 4, of net niet

SCHAKELING 3

de wooneenheid:

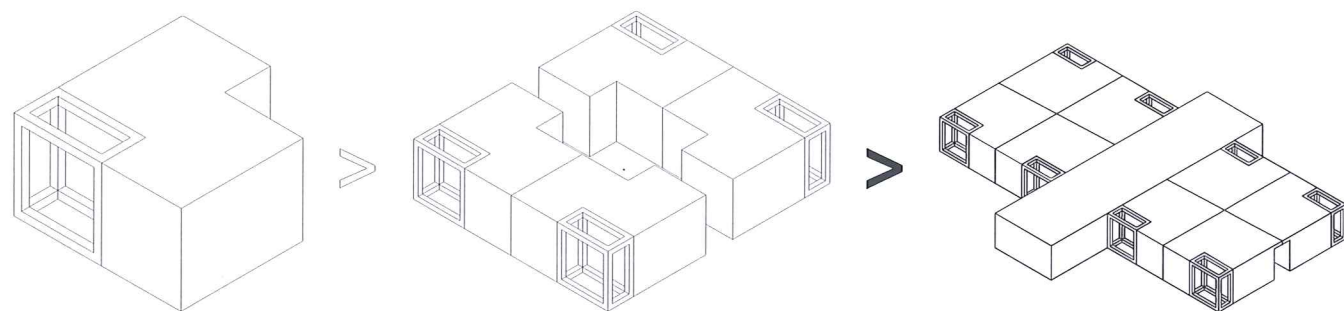
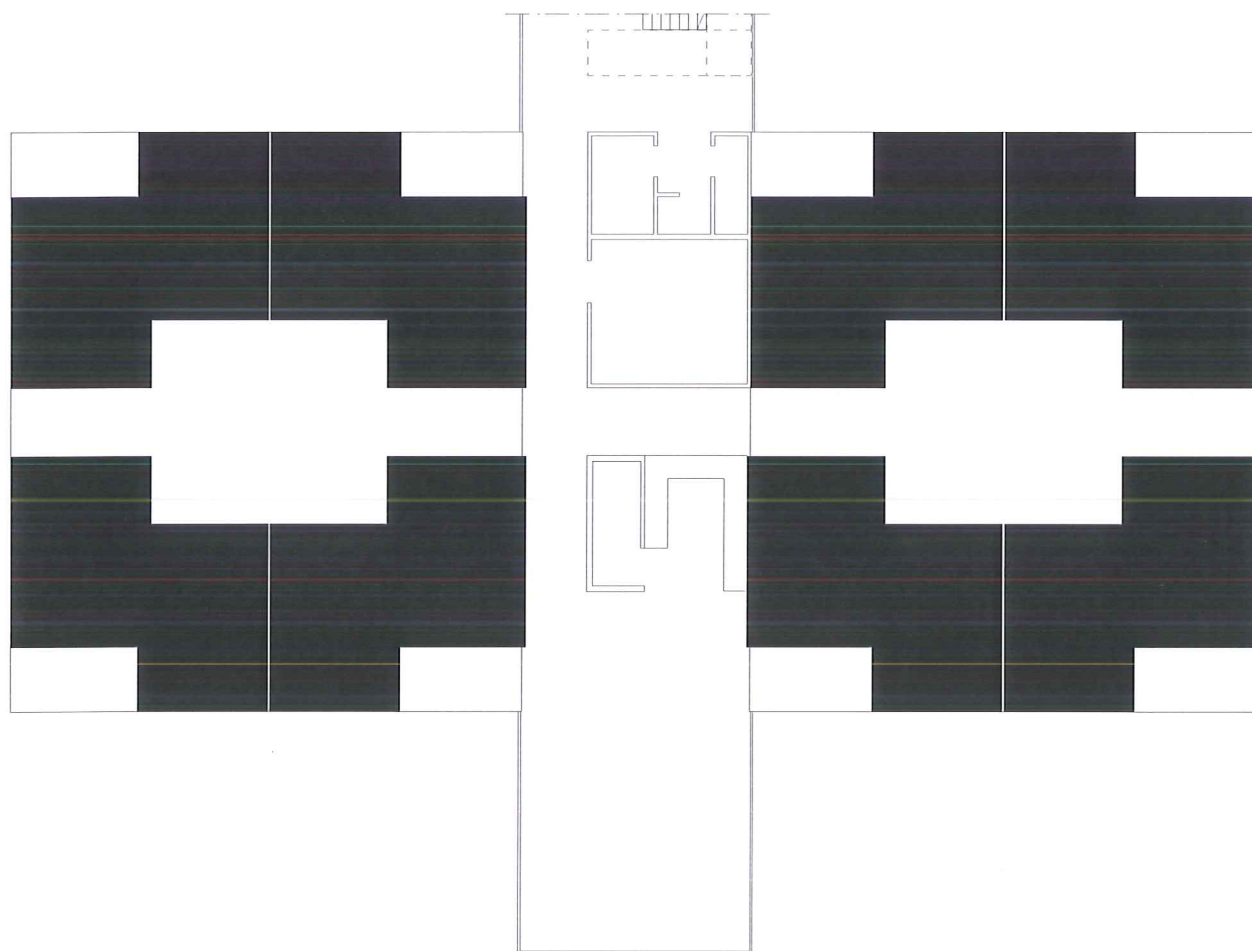
Aan beide zijden van de collectieve functies worden telkens vier kamers ingericht. Er is bewust gekozen om de schakeling van 8 woonegelegenheden op te splitsen in twee keer 4.

- dit voorkomt het (lange) gang-effect
- dit versterkt het huiskamergevoel
- dit beklemtoont de individuele kamer in het grote geheel
- dit laat een groepering van personen op maat toe
- dit behoudt de leefomgeving op schaal van een woonhuis

De wooneenheid centraliseert de primaire processen verbonden aan acht woonegelegenheden:

- zitten, ontspannen en bezoek ontvangen gebeurt in één ruimte. Koken gebeurt afgescheiden in een open, ruime keuken.
- De behoeftige bergingen, het bureel, de wasplaats en de sanitaire voorzieningen worden in de 'donkerste' gebouwdelen ingericht: prioriteit gaat immers naar de leefruimten.

0 1 2 5 10

SCHAKELING 4

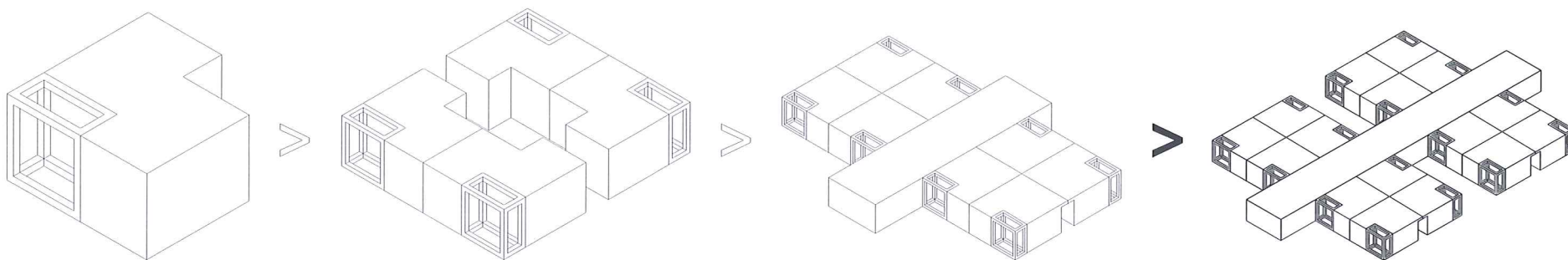
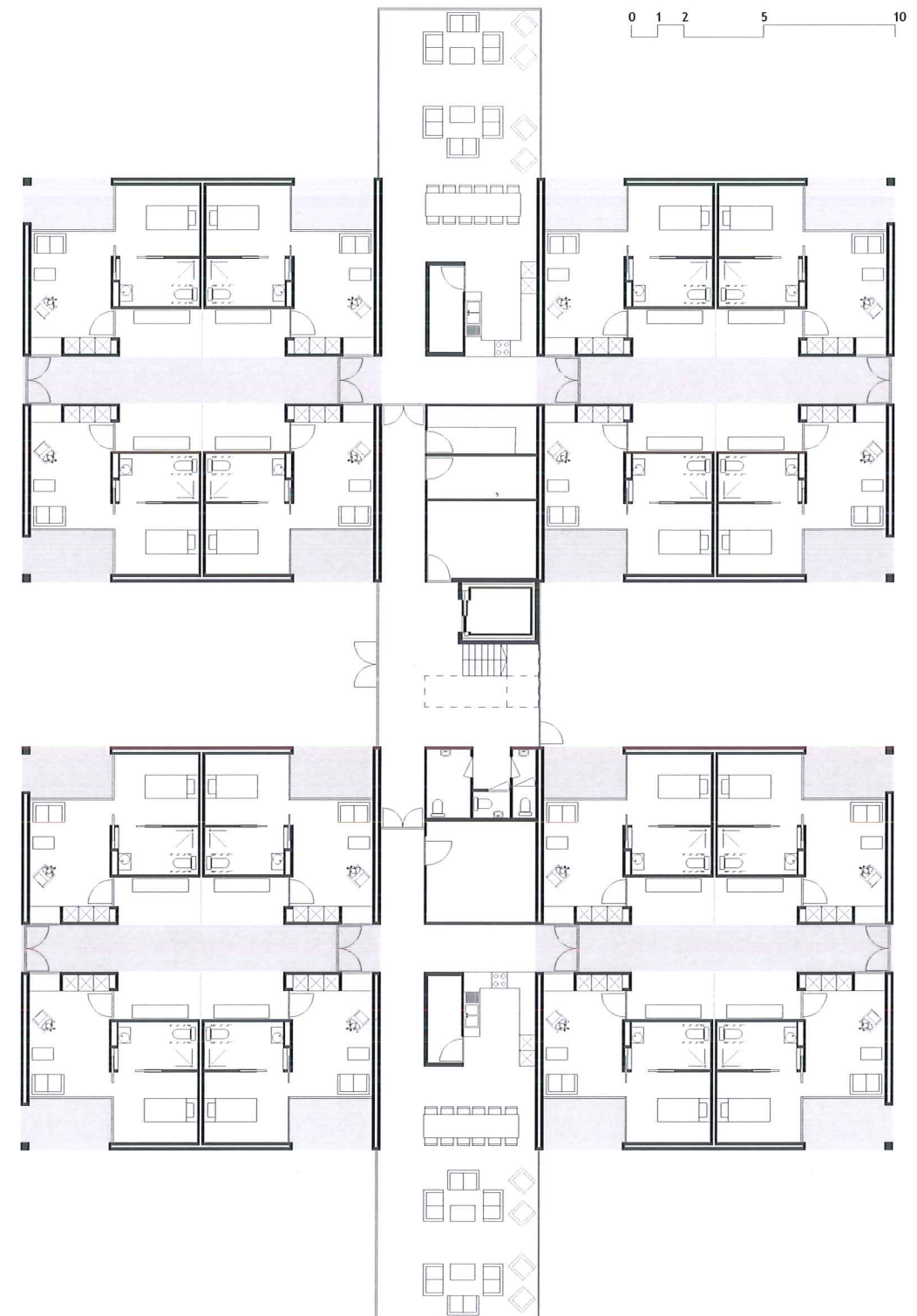
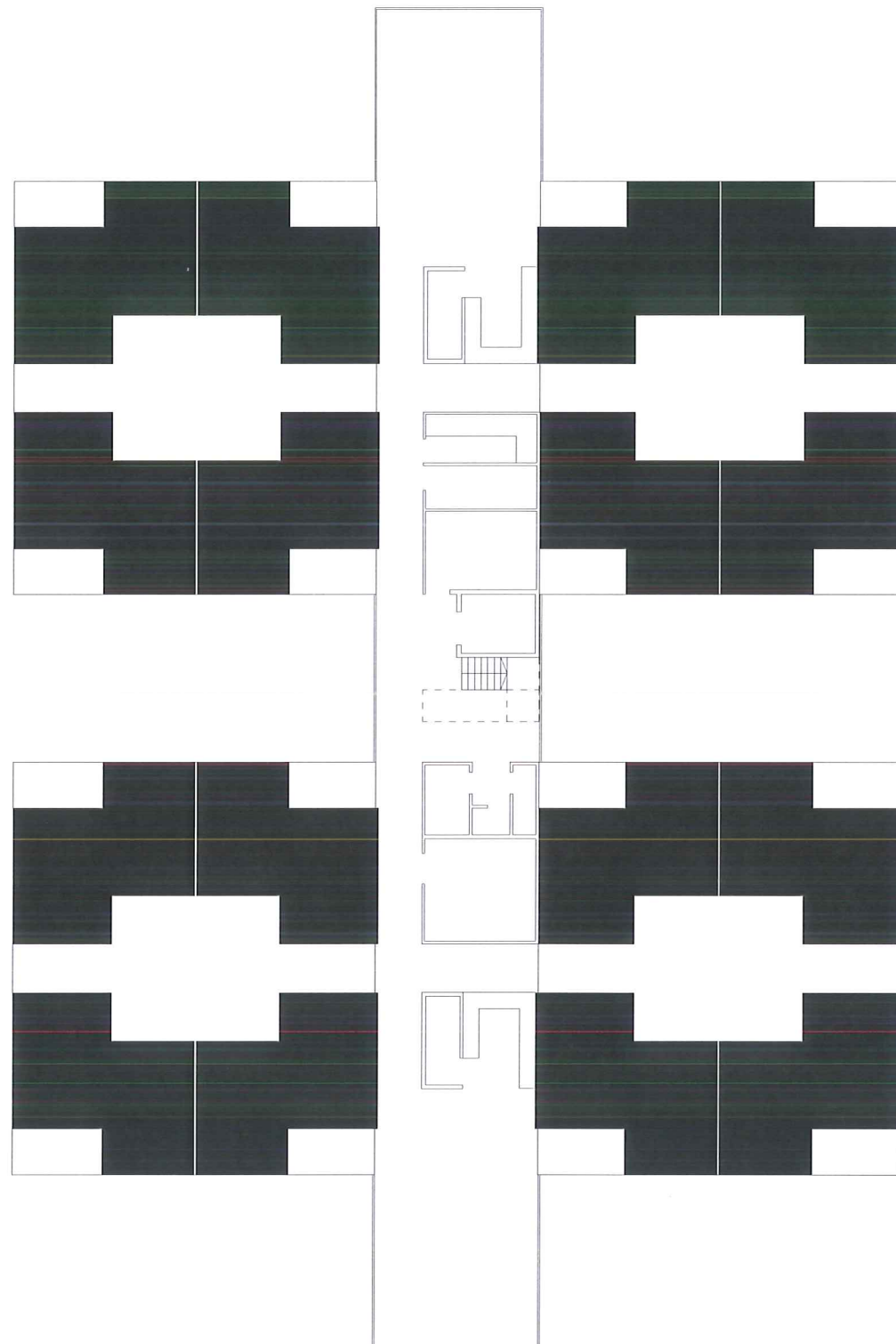
2 wooneenheden worden geschakeld:

De primaire processen van elke wooneenheid worden aan elkaar gelinkt. Dit maakt gemeenschappelijk gebruik van deze dienstige functies mogelijk, zonder af te wijken van het ARAB, noch van het vooropgestelde behoeftenprogramma. Ook laat dit toe om de volgende schakelingen van het woon- en zorgcentrum doordacht te laten gebeuren.

Toekomen gebeurt centraal per 2 wooneenheden: deze inkomruimte begeleidt het toekomen, is energetisch noodzakelijk en laat een optimale stapeling van wooneenheden toe:

2+2 wooneenheden worden gestapeld tot 1 cluster.

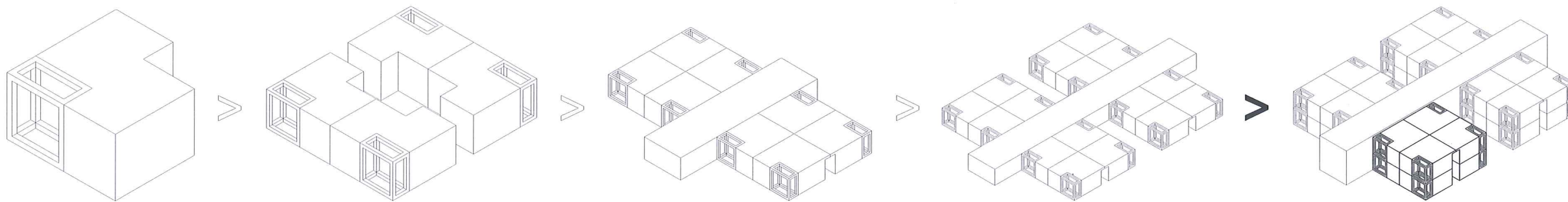
Deze schakeling van 4 wooneenheden (2 gelijkvloers en 2 op de verdieping) beantwoordt aan de vooropgestelde schaal van de individuele woning. De stapeling centraliseert de verticale circulatie, bundelt de ondersteunende functies, centraliseert de technieken en stapelt identiek programma. Zo worden leidingtracés kort en kan de kostprijs voor technieken beheerst blijven. Deze bundeling per vier maakt ook de interne looplijnen korter en houdt het gebouw geheel compact. Elke cluster past zich zo mooi in, op schaal van de tuinwijk.

SCHAKELING 5

De cluster verschijnt als een langgerekte beglaasde balk waarrond 4 woonhuizen worden ontwikkeld. Met alle partners kan bekeken worden welke schakelingen het meest optimaal zijn in functie van de behoeften.

- de individuele wooneenheid heeft een eigen oriëntatie
- de individuele wooneenheid heeft een specifieke schakeling ten aanzien van zijn drie burens
- de tussenruimte tussen de verschillende wooneenheid krijgt vorm door deze schakeling.
- het woonhuis (= de stapeling van 2 keer vier kamers) krijgt een architecturale eigenheid > en schakelt zich zo mooi in de tuinwijk in.

SCHAKELING 6: het WOON- en ZORGCENTRUM

De mathematische schakeling van de vier clusters wordt bijgestuurd. Het roteren en spiegelen van de individuele wooneenheid binnen zijn eenheid in functie van de oriëntatie / de gewenste zichten / de nabijheid van andere functies / de behoeftige secundaire processen.

De driehoekige André Dumont-site maakt verschuivingen noodzakelijk. Elk woonhuis krijgt zo een eigen veruitwendiging: elke verschuiving reduceert het 'blokje' tot een 'vertand volume', met bijhorend aangepast licht en zicht.

Alle 4 samen markeren de collectieve-ruimtes-van-elke-cluster een ingeslotenheid. Hierbuiten blijft de site publiek, hierbinnen krijgt de campus een semi-publiek karakter.

In dit semi-publieke kader wordt het paviljoen met secundaire functies ingericht.

Elke functie wordt hier aan een openstaande hoek van 'het kader' gelinkt:

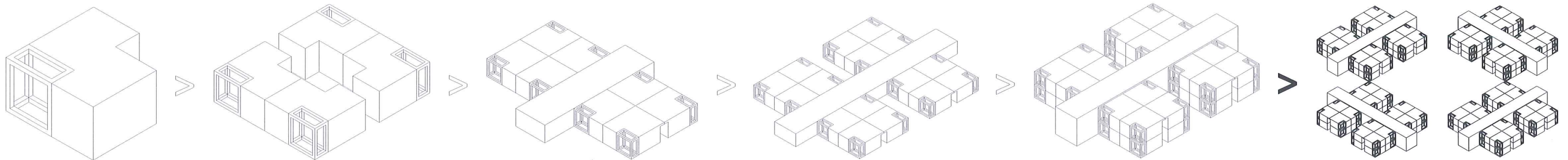
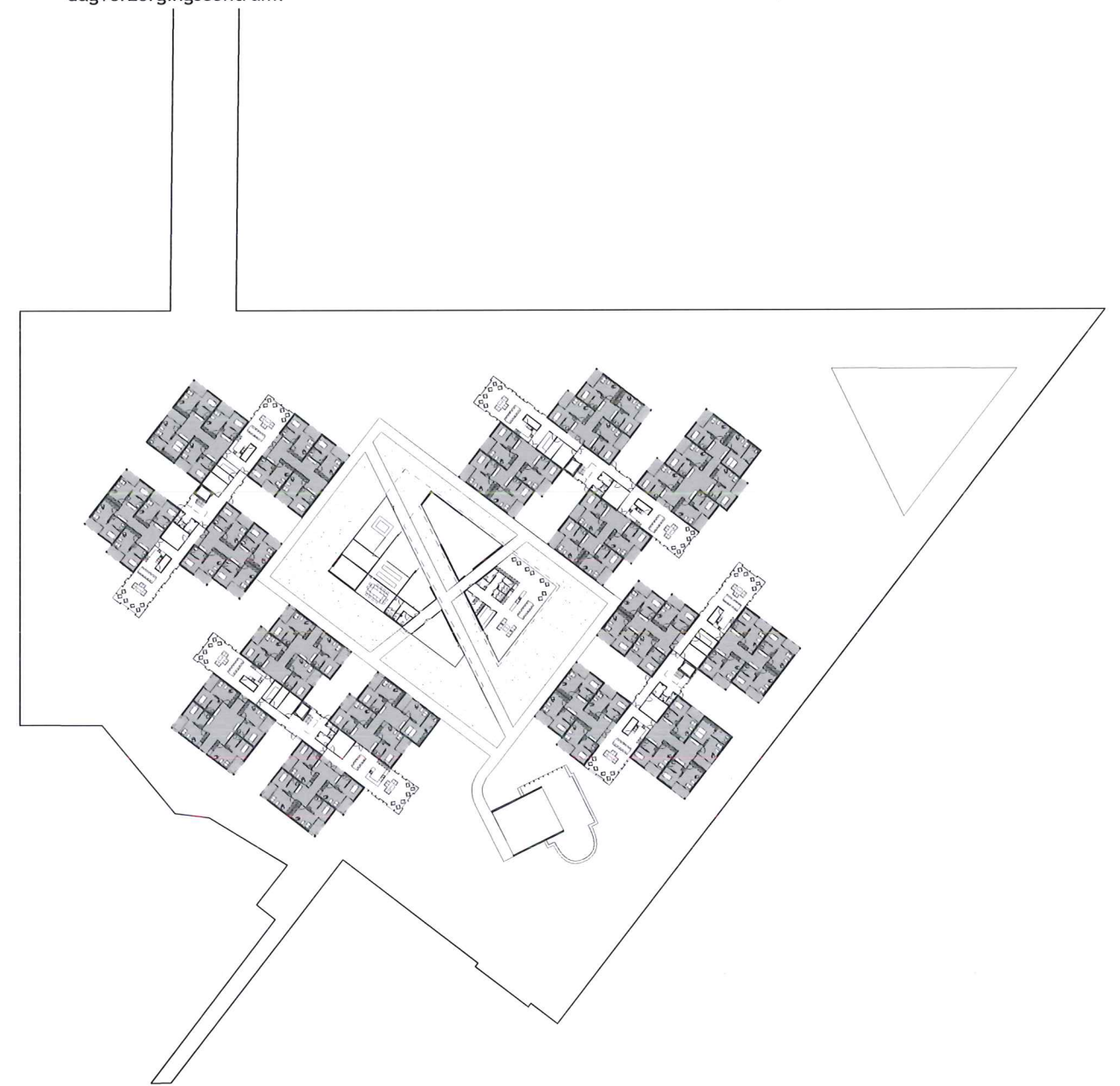
- in het noorden, aan de inkom vanaf de Onderwijslaan, het diagnose&expertise centrum,
- in het zuid-oosten het dagverzorgingscentrum,
- in het westen, eerder op de tuinwijk geënt, worden de secundaire processen tbv. het woon- en zorgcentrum gelegd,

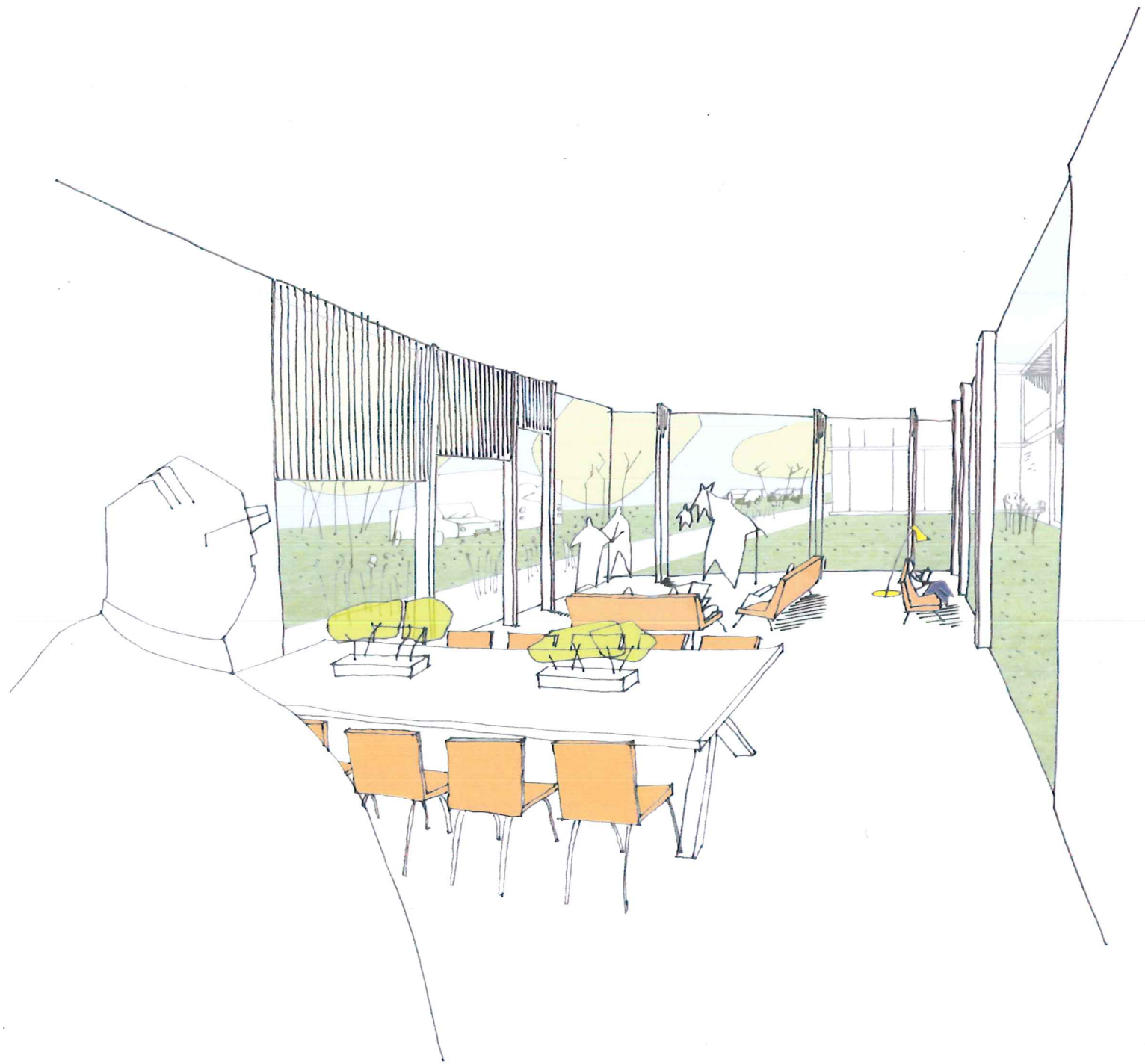
Het expertisecentrum, de dagverzorging en de secundaire processen worden in één doorwaadbaar paviljoen gorganiseerd, centraal tussen de 4 clusters.

- het ontmoetingscentrum en de polyvalente zaal van het centrum laden de bestaande kerkruimte opnieuw op. Het originele kerkvolume wordt hierbij benut als polyvalente ruimte waar het cafetaria als extensie tegenaan wordt gebouwd.

Het cafetaria benut zo de potentie om langs de Stalenstraat als ontmoetingsplek te fungeren, ook en vooral naar de buurt.

- het centrum voor kortverblijf met 10 wooneenheden wordt ondergebracht in de noordoostelijk cluster: hiervoor worden 2 entiteiten/wooneenheden toegevoegd op maaiveldniveau. De kortverblijvers enten zich zo enerzijds nog sterk op de buurt, terwijl ze aan haar andere zijde aansluiten op het dagverzorgingscentrum.

STABILITEIT

Opvatting van de draagstructuur van de woonverblijfunits:

Het centrale dagverblijf, als langgerekte balk in twee of drie bouwlagen, is opgevat als een skeletbouw in gewapend beton zodat het open karakter van dit volume wordt gerespecteerd en er geen onderuithangende balken (behoudens in de glasgevel) deze ruimten verstoren. De vloeren worden voorzien in breedvloerplaten die zorgen voor stabiele schijven, de liftkern en enkele wandpartijen in gewapend beton zullen fungeren als centrale kern en verticale schijf voor windlasten.

Op deze wijze kan de draagstructuur voor de centrale dagverblijfruimte repetitief worden uitgevoerd los van licht wijzigende invulling van deze ruimte waardoor er een efficiënt en goedkoop bouwconcept wordt gerealiseerd.

De nachtruimten zijn opgevat als dragend metselwerk met overspanningen van ongeveer 6 meter. De draagmuren zijn de scheidingsmuren tussen twee verblijven. De vloeren worden ook hier uitgevoerd in breedvloerplaten omwille van de schijfwerking. Ook hierdoor wordt een uniformiteit nagestreefd in het draagsysteem zodat de concrete invulling van elk verblijf op zich afwijkend kan zijn zonder dat de draagstructuur hiertoe dient aangepast te zijn. Uniformiteit en repetitie in het ontwerp leidt altijd tot een budgetvriendelijke oplossing.

De verblijfunits zijn circa 30x48 meter en zijn opgevat als vier partijen nachtverblijfdelen aansluitend op de centrale dagverblijf. Omwille van de lengte van 48 meter en de twee aan twee koppeling van de nachtverblijfdelen wordt het centrale balkvolume in skeletbouw voorzien van een uitzettingsvoeg. Hierdoor creëren we bouwdelen van maximaal 30x24 meter perfect geschikt om de thermische werking op te vangen.

Opvatting van het atypisch dienstverblijf

Doel van de architecten in dit bouwdeel is een transparant licht en luchtig gebouw te realiseren. We voorzien dan ook een draagstructuur waarbij we balken en vrijstaande kolommen willen beperken. De dakplaat voorzien we in voorgespannen welfsels om grotere overspanningen aan te kunnen. De welfsels worden gedragen door stalen liggers, RF behandeld, waardoor de totale dikte vloer en balk zeer compact kan worden gehouden (we leggen de liggers tussen de welfsels in plaats van onder de welfsels) en dit om hinder voor de technieken in deze ruimten te beperken. Op deze wijze kunnen we toch voldoende ruimte aanbieden aan de technische installatie in het vals plafond zonder de opbouwhoogte op te drijven.

Opvatting van de fundering

Het bouwterrein bevat de oude André Dumont site die in twee fases wordt afgebroken. Een aantal van de verblijfunits worden gedeeltelijk op dezelfde locatie van het oude gebouw opgetrokken, andere delen worden op onaangeroerd terrein gebouwd. Vermits het oude gebouw over kelderverdiepingen beschikte zal een deel van de bouwgrond geroerde grond zijn.

Uit de boringrapporten blijkt dat een traditionele fundering op staal (klassieke strookfundering en zoelfundering) realiseerbaar is op normale diepte (circa -1 m). Met een bouwhoogte van maximaal 3 bouwlagen (gelijkvloers en twee verdiepen) is deze funderingswijze aan te bevelen vanuit oogpunt kostprijs.

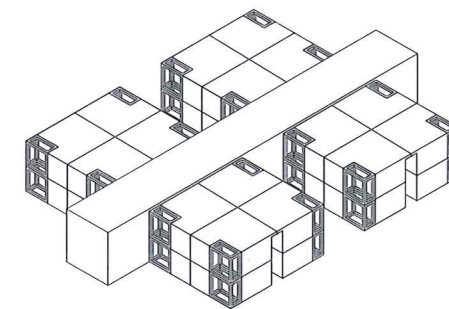
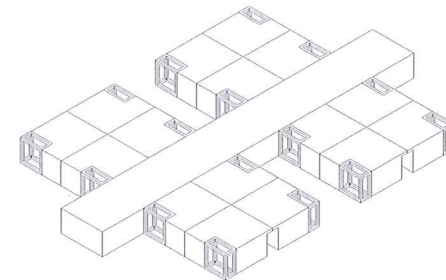
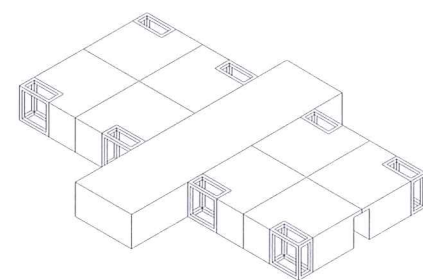
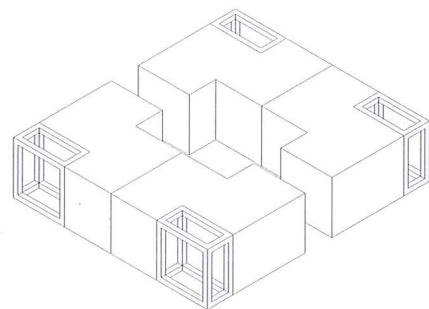
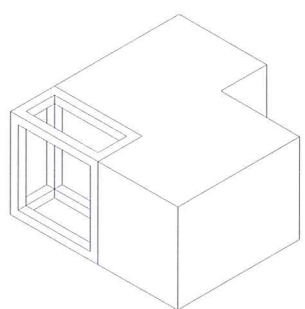
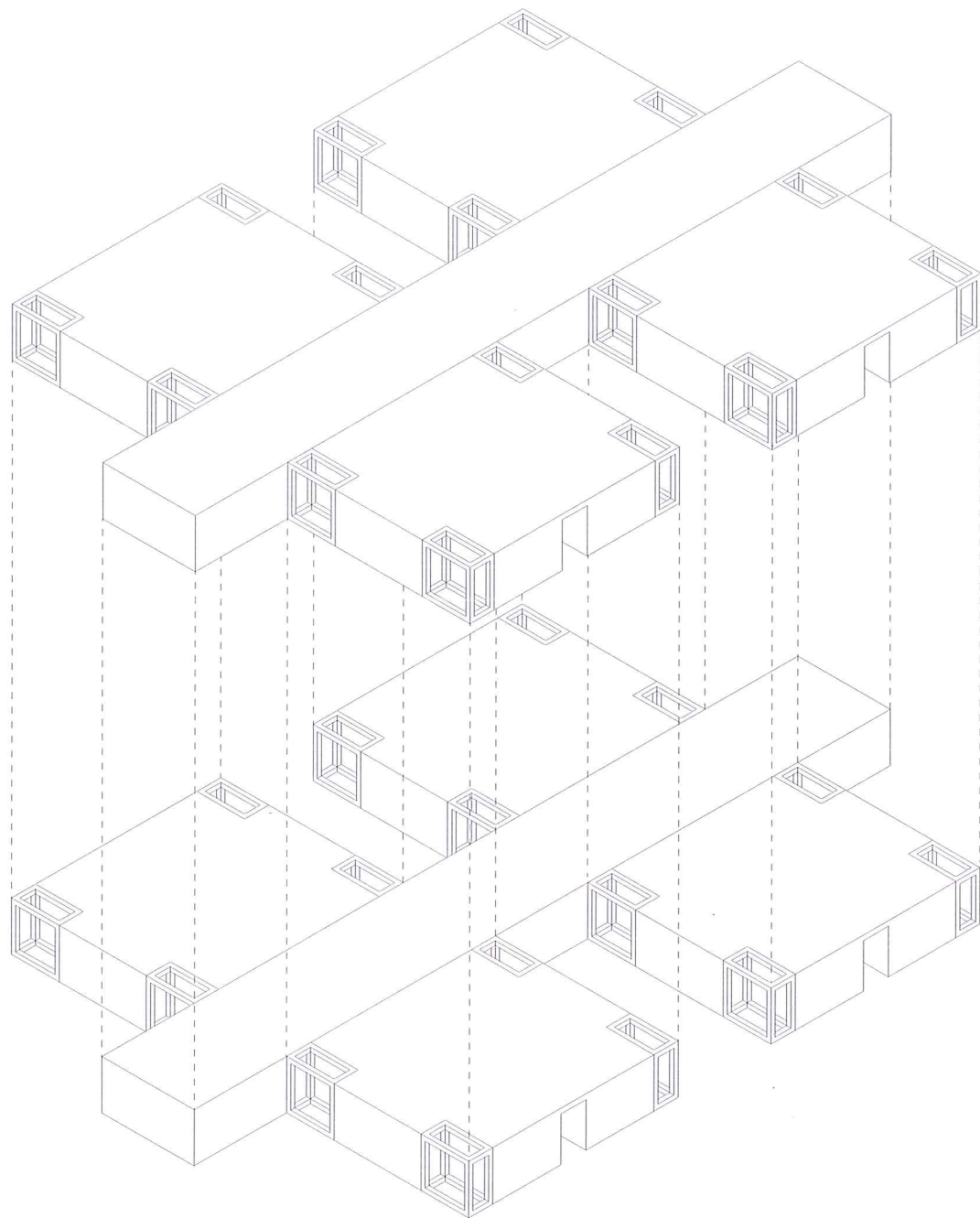
De zones waar echter de grond geroerd is tot op een diepte van 3 à 3.5 meter noodzaken ons tot een fundering op putten. Deze bouwwijze bestaat er in door cilindrische uitgravingen te doen met behulp van metalen ringen tot op diepte circa 3 à 4 meter en deze uitgraving op te vullen met beton zodat we funderingsvoet bekomen aangezet op de originele ongeroerde grond. Op deze funderingsputten wordt een funderingsbalken-kader gelegd die dezelfde draagfunctie overneemt van de klassieke strookfundering. De metalen putringen worden uiteraard gerecupereerd voor de volgende putfundering. Deze werkwijze is toe te passen voor de bouwdelen die in een geroerde zone vallen en wordt voorzien voor het gehele bouwdeel verblijfunits. We wensen interne zettingen uit te sluiten binnen een verblijfunits door geen twee verschillende funderingsystemen toe te passen in een bouwgeheel.

De vloerplaat gelijkvloers wordt uitgevoerd tussen de draagmuren als plaat op volle grond. Dit zowel voor ongeroerde als geroerde grond. Immers de geroerde grond dient verdicht en gecompacteerd zodat hij geschikt is voor het aanbrengen van een plaat op volle grond. Voor lichte belastingen als een vloerplaat is dit eenvoudig haalbaar, voor draagmuren met twee bovenverdiepen is dit niet haalbaar. Vandaar de keuze in zones met geroerde grond: draagmuren op funderingen met putten en vloerplaten op volle grond.

Brandweerstand

De verblijfunits (nachtverblijven) dienen te voldoen aan een brandweerstand van twee uur. Een combinatie van dragend metselwerk en volle betonplaten (breedvloerplaten) zijn uitermate geschikte materialen om deze brandweerstand te realiseren zonder de kostprijs ernstig op te drijven. Het volstaat om de betondekkingen te respecteren wat praktisch resulteert in een meerdikte van circa 1.5 cm beton.

Het atypisch centraal gebouw valt niet onder deze strenge wetgeving en dient te voldoen aan bijlage 2 waar een maximale brandweerstand van 1 uur vereist wordt. De voorgespannen welfsels en betonnen kolommen voldoen aan standaard aan deze brandweerstand, de tussengelegen metalen liggers dienen enkel aan de onderzijde met een RF coating 1 uur te worden behandeld. Deze ingreep is minimaal.

TECHNIEKEN - opvattingen

1. Financieel realisme:

- de terugkoppeling tussen de noodzakelijke investering en haar terugverdientijd.
- er wordt gestreefd naar een eenvoudige, makkelijk bruikbare technische uitrusting.

2. Comfortzones:

Het energieconcept zal opgebouwd worden vanuit het definiëren van comfortzones:

- De woongelegenheden en de collectieve leefruimtes zijn ruimtes met hoog comfortniveau.
- Ook de kantoorlokalen, en de vergaderzalen zijn ruimtes met hoog comfortniveau.
- Van de andere ruimtes zal (in gemeenschappelijk overleg) bepaald worden of ze een laag, dan wel een hoog comfortniveau hebben

3. Technische uitrustingen

Het concept van de technische uitrustingen vertrekt vanuit de 'TRIAS ENERGETICA'. Hierbij zal het gebouw doorgelicht worden in 3 onderscheiden stappen qua analyse en concept.

STAP 1: voorkom onnodig energieverbruik

- Rekening houdend met het opgegeven programma is gestreefd naar een zo compact mogelijk gebouw.
- Er wordt een doorgedreven isolatieconcept toegepast.
- Er wordt in dit woon- en zorgcentrum gestreefd naar een luchtdichtheid van 2,5.
- Het inplanten van de ramen in de inpandige terrassen is oordeelkundig: zo kan er maximaal gebruik gemaakt worden van natuurlijk daglicht zonder dat hier extra zonnewering noodzakelijk is.
- De buitenramen die aan sterke bezonning blootstaan worden geoptimaliseerd door toepassing van zonerende beglazing met Ug-waarde = 0,45.

STAP 2: inzetten van duurzame bronnen

A. Verwarming

Het concept van de verwarming wordt opgevat op basis van lage temperatuurverwarming. Daardoor wordt het gebruik van warmtepomp(en) mogelijk

B. Ventilatie

In de laag-comfort-zones zal onderzocht worden in welke mate natuurlijke ventilatie mogelijk is. Voor de natuurlijke ventilatie zal de lucht voorverwarmd worden met grondbuizen.

C. Verlichting

Optimalisatie van de daglichttoetreding door de doordachte inplanting van de gevelperforaties

- Daglichttoetreding en zonnewering : de beglazing op het zuiden is uitgerust met een buitenzonwering met aangepaste lamellen die het daglicht, zelfs wanneer de screens gesloten zijn, het licht tot op grotere diepte laat toetreden.

D. Hergebruik van regenwater

Het regenwater van de daken wordt hergebruikt, onder andere voor de toiletspoelingen en de irrigatie van de binnentuin. De overloop van de ondergrondse buffertank(s) infiltreert in de ondergrond via een wadi. Op deze manier wordt er geen regenwater afgevoerd in de riolering.

E. Sanitair en warm water

- Gebruiken van waterbesparende douchekoppen.
- Warmteterugwinning uit douche-afvoerwater met een koperen buis-in-buis warmtewisselaar (of via een douchebak uit polyester met warmteterugwinning).
- Voorverwarming van het sanitair warm water door thermische zonnepanelen die op de daken worden geplaatst.

F. Sanitair en toiletten

- Minimaliseren van het waterverbruik door gebruik van toiletten met spaartoets
- De toiletspoelingen gebeuren à priori met hergebruikt regenwater.

STAP 3: Beperk het gebruik van eindige bronnen

A. Verwarming

- Ontwerp van de installatie op lage temperatuur. Winterregime max. 70°C/50°C
- Gebruik van warmtepomp.
- Keuze van verwarmingslichamen op lage temperatuur.
- Een aantal componenten (bvb warmtebatterijen in luchtgroepen) kunnen niet opgelost worden met lage temperatuur-verwarming. Voor deze warmteproductie zal gebruik gemaakt worden van modulerende condenserende gasketels met rendement 109%.
- Sanitair Warm Water: de naverwarming van het sanitair warm water gebeurt met een modulerende aardgas CV-ketel. De ketel is uitgerust met een voorrangsschakeling "sanitair-warm-water".

B. Ventilatie :

- In de hoog-comfortzones zal een mechanische ventilatie met warmteterugwinning voorzien worden. In functie van het gebruik van de ruimtes zal gestreefd naar een warmte-terugwinning met rendement van minimum 80%
- Vraaggestuurde ventilatie op basis van CO2 meting en aanwezigheidsdetectie.

C. Koeling :

- A priori wordt geen koeling voorzien.
- Indien gewerkt wordt met een warmtepomp in combinatie met vloerverwarming, kan deze net zo gebruik gemaakt worden voor natuurlijke koeling met het water uit de onttrekkingsbron.

D. Verlichting

- In alle lokalen wordt gewerkt met neerwaarts gerichte plafondarmaturen.
- Er is een aanwezigheidsdetectie met volledige uitschakeling en een daglichtsturing voorzien.
- > Hiervoor worden dan T5-armaturen met elektronische hoogfrequent ballast gebruikt.

E. Noodverlichting

De noodverlichting wordt voorzien met LED-noodarmaturen. De terugverdientijd, zijnde meerinvestering versus minder energiegebruik, bedraagt +/- 3jaar.

4. Extra specifieke technische uitrustingen:

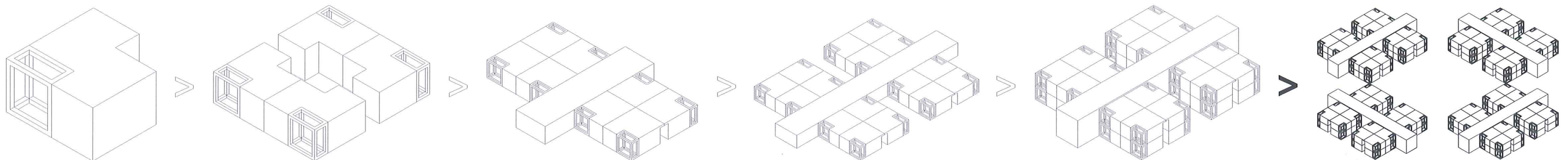
Gezien het een zorgcentrum voor zorgbehoevende ouderen met psycho-sociale problemen, dementie en psychiatrische problemen betreft, worden extra technieken voorzien.

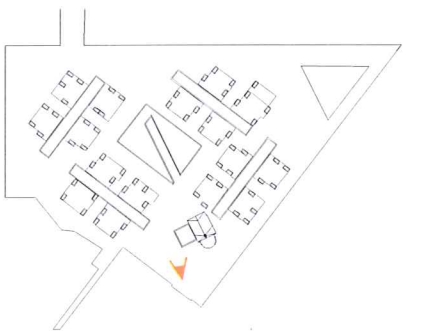
Domotica installatie met onder andere volgende functies:

- Aan/Uitzetten van de flat in de hall of bij de inkomdeur : ik ben er/ik ben er niet,
- Dag/nacht schakelaar in de slaapkamer : ik slaap/ik ben wakker,
- Automatisch aan/uitzetten van de verlichting in de hal,
- Automatisch aan/uitzetten van de verlichting in de badkamer dmv. een detector die eveneens als welzijnsalarm wordt gebruikt
- Nachtorientatieverlichting
- Creëren van lichteffecten : dementerende mensen worden positief beïnvloed door het type verlichting dat in hun kamer wordt gebruikt. Het is dus zinvol om de licht sfeer te kunnen aanpassen in functie van de -variërende- gemoedsgesteldheid van deze mensen.
- Branddetectie op elke kamer : geaddresserde centrale zodat in geval van brand(rook) melding onmiddellijk kan gezien worden in welke ruimte het probleem zich situeert.
- Telefonie & DECT systeem

Daarnaast voorzien wij een totaaloplossing voor het automatiseren van de verzorgingsinstelling (vfr. TELEVIC) met volgende functies :

- Zorgoproep & personenalarmering: snelle verwerking en signalering van zorgoproepen. Elke kamer is "intelligent" en kan zelfstandig de zorgoproepfuncties beheren.
- Intercom kamer & verpleegster.
- Toegangscontrole: beveiliging van lokalen die niet toegankelijk zijn voor de bewoners en het publiek.
- Dwaalbescherming voor demente personen : in functie van de zelfstandigheid van de bewoner wordt aan deze bewoner een "leefcirkel" toegekend binnen dewelke hij/zij zich vrij kan bewegen.

STEDENBOUWKUNDIG

De mijn van Waterschei gaat in productie in 1924.

De mijngebouwen en de cité worden in eenzelfde, herkenbare stijl opgetrokken:

Ir. J. Verwilghen zette een strak rasterschema op met evenwijdig lopende straten. Ook werd een hiërarchische structuur aangebracht in de inplanting van de verschillende types woningen.

Na WOI werd de uitbouw van de mijncité hervat aan de overkant van de Onderwijslaan, nu naar plannen van architect Voutquenne: hij verving de idee van de rechte straten door kronkelende wegen > de centrale as werd vervangen door een grote lus die de wijk omarmt = de Ceintuurlaan.

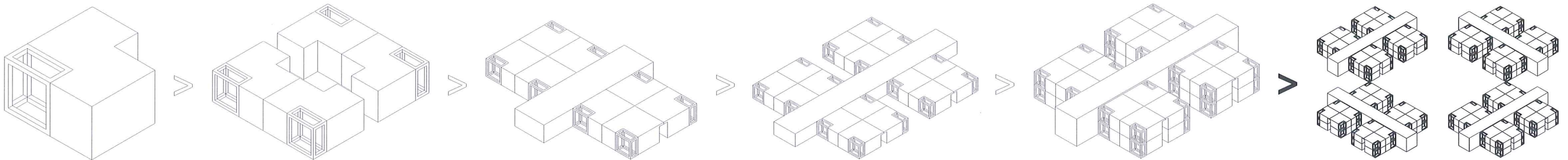
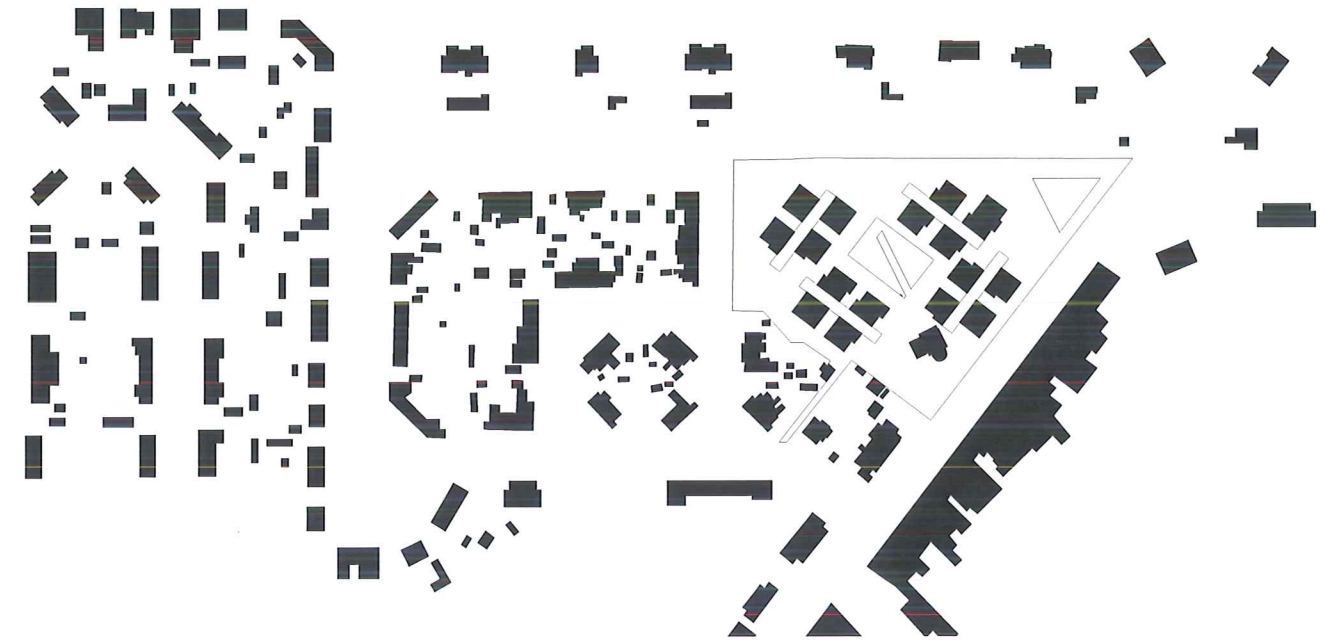
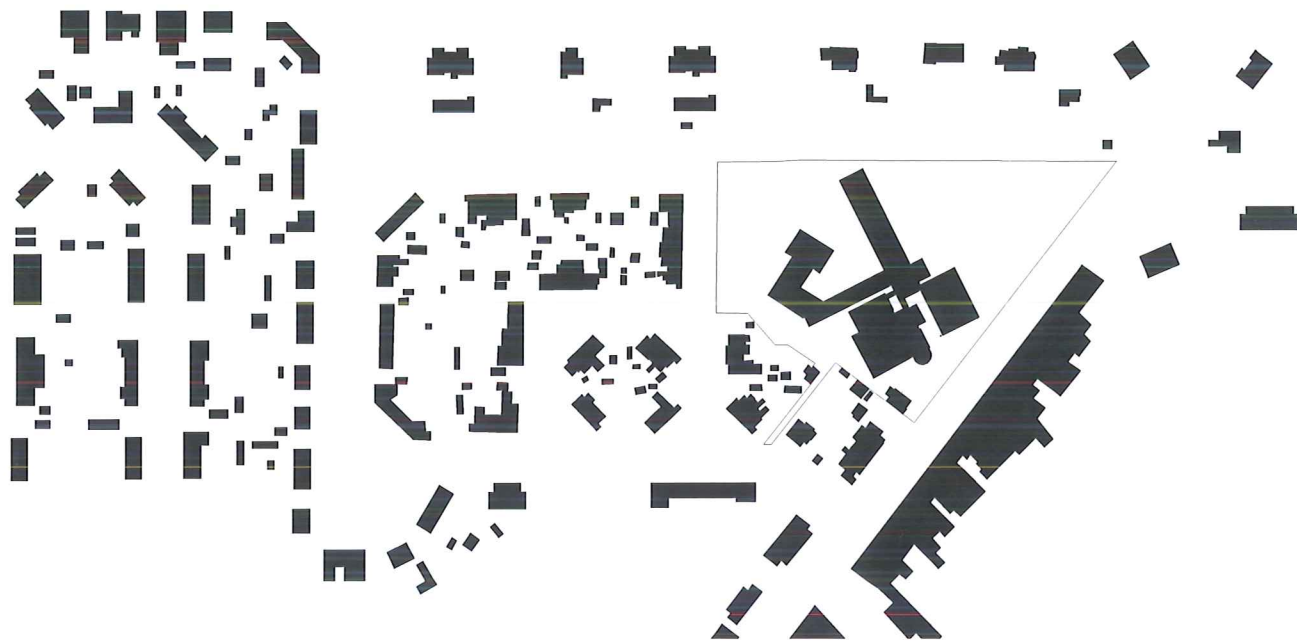
In de loop van de jaren 20 kreeg de wijk gestalte: waterdistributie, elektriciteit en riolering werden aangelegd; het hoofdgebouw van de mijn, het ziekenhuis aan de André Dumontlaan, een reeks logementshuizen en de St-Jansschool kregen vaste vorm. Als imposante getuige van deze tijd werd in 1935 aan de Christus Koning-kerk begonnen.

ZOL HISTORISCH

De mijn van Winterslag richtte in 1922 het St-Elizabethziekenhuis op.

In 1928 werd door de koolmijn André Dumont een kliniek opgericht. Er waren negentig bedden en de verzorging gebeurde door de 'Dochters van het Kruis'. De architect van het eerste ziekenhuis was Gaston Voutquenne. In de jaren '40 werd een nieuwe vleugel bijgebouwd. Het aantal bedden groeide naar 120. Aan het eind van de jaren '70 werd het volledige ziekenhuis herbouwd, naar een ontwerp van Lavigne. Enkel de kapel van het oude ziekenhuis appelleert nog aan het oorspronkelijke gebouw. Het aantal bedden groeide tot 200.

Op de weg naar As werd in 1934 begonnen met de bouw van het St-Jansziekenhuis. Dit werd tussen 1949 en 1952 met drie vleugels uitgebreid. In 1983 werd de site verlaten voor de huidige in het Schiepse Bos. In 1955 reeds werd er gestart met een zorgstrategisch plan voor de talrijke vernieuwingen en reorganisaties van de zorgdiensten. Dit plan loopt nog tot 2012. Tegen dan zal het ZOL de fusie afronden tussen het Dumontziekenhuis in Waterschei, het St-Barabaziekenhuis in Lanaken en het St-Jansziekenhuis in Genk.

INPLANTING

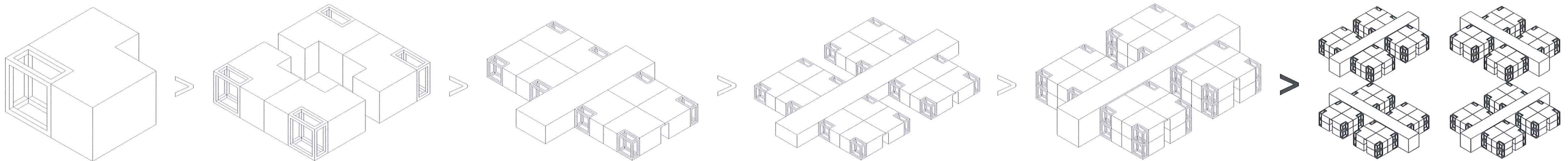
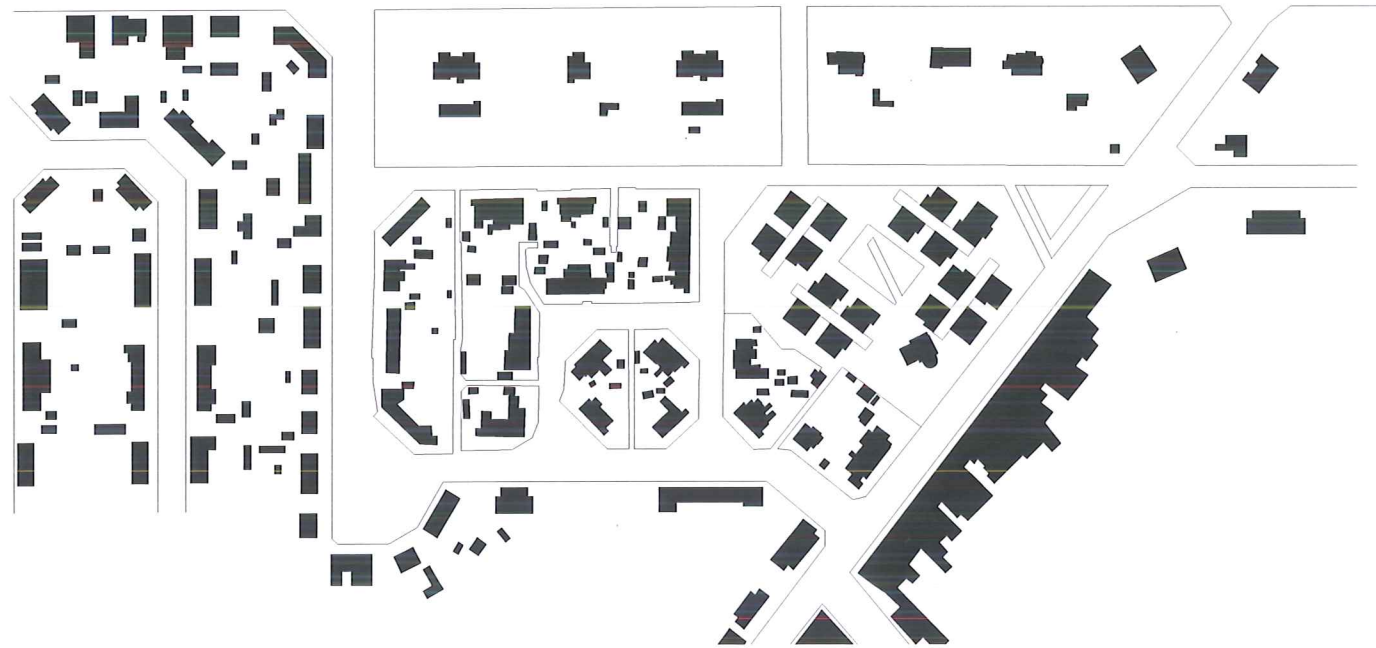
Het nieuwe woon- en zorgcentrum krijgt een totaal ander aspect als het huidige ziekenhuis. Het monolithisch blok wordt vervangen door een uitgespreide laagbouw die in schaal, vorm en inplanting aansluiting zoekt bij de historische tuinwijk - naar plan van J. Verwilghen.

Het nieuwe centrum hanteert eenzelfde schaal als de naastliggende tuinwijk. De geprononceerde kaders van de nieuwe buitenterrassen beogen een hedendaagse interpretatie van de baksteen-architectuur met speklagen van de woonhuizen in de tuinwijk. Ook de footprint en oriëntatie van de nieuwe woonelementen sluit aan op de tuinwijk.

NIEUW

De doorwaadbaarheid van de tuinwijk werd door het huidige ziekenhuis zwaar geremd. Ons nieuw centrum zoekt ook hierin haar gelijke met de historisch kwalitatieve referentie van de tuinwijkgedachte. Door de fasering van de reorganisatie van het ZOL wordt de huidige hoogbouw nog afgelezen in ons nieuw woon- & zorgcentrum. Samen met de bewaarde kapel ontstaat zo een diagonale as over de site:

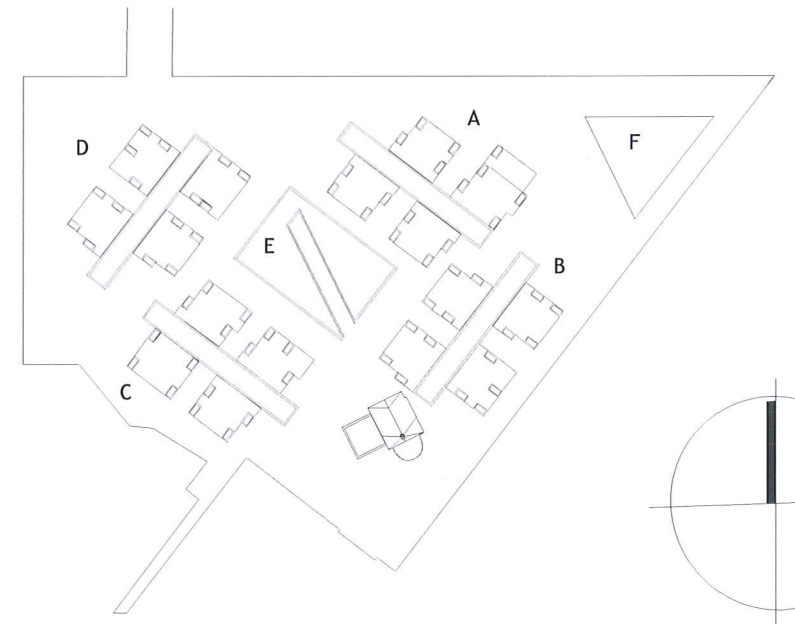
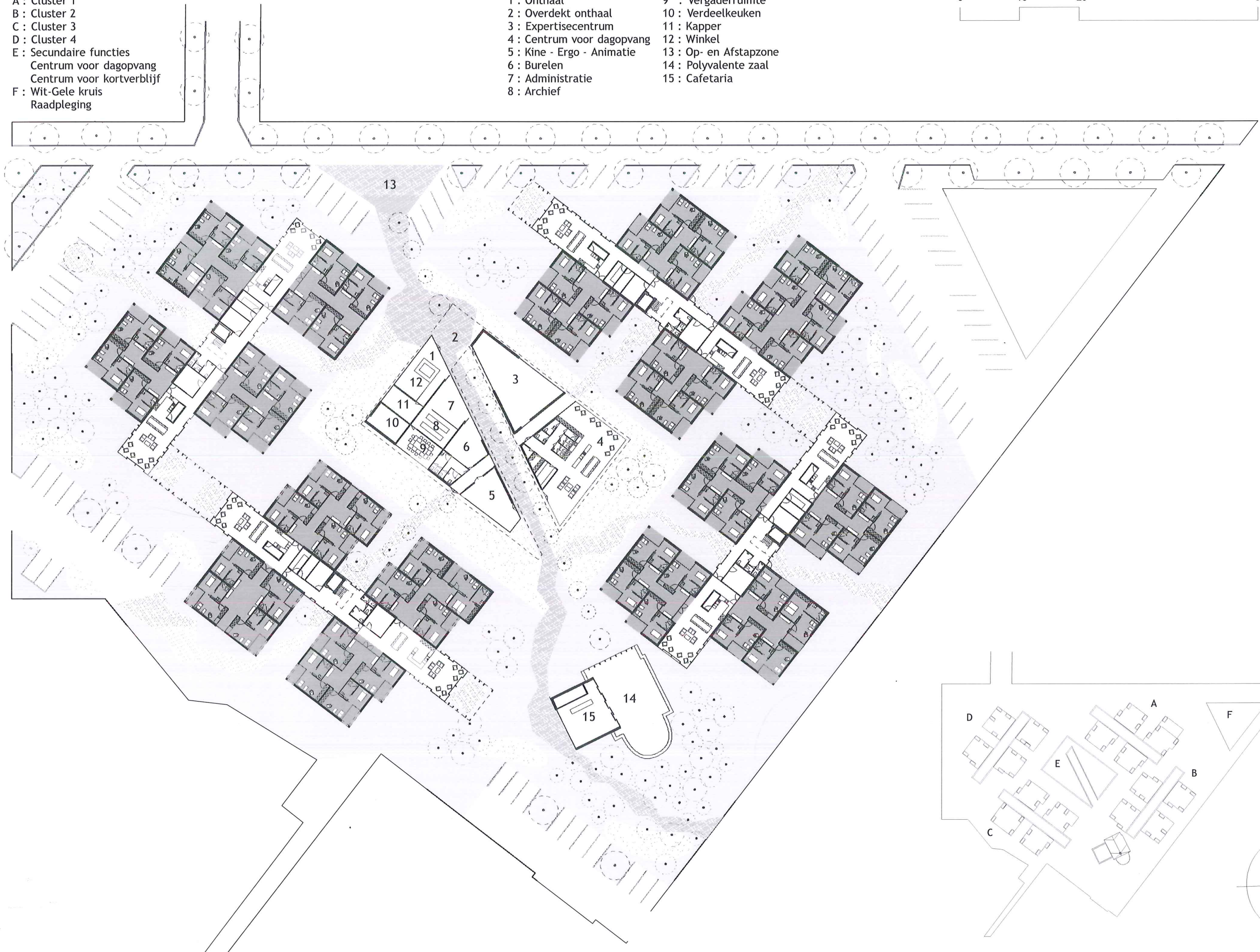
- deze as bewaart bewust een spoor van de geschiedenis,
  - deze as organiseert de secundaire functies in het centrale paviljoen van het nieuwe centrum,
  - het kerkvolume beëindigt visueel en programmatorisch deze as op de site, waardeert deze op, en laat toe de kerk te organiseren als polyvalente zaal en cafetaria. Op die manier wordt de site bestendig in zijn historisch kader. De kerk krijgt naar het nieuwe centrum een beglaasde gevel die de blessure van de sloop expliciteert, maar de kerk ook toegankelijk toont.
  - De herwaarderde kapel oriënteert het nieuwe woon- en zorgcentrum op zijn omgeving (de Stalenstraat) doordat het de zuid-oost-hoek van het terrein integreert in het nieuwe programma.
  - Bovendien is het opzet om het cafetaria en de polyvalente zaal te kunnen koppelen: de grens tussen beide functies kan worden opengezet. Denkbaar is dat jubilea, jaarfeesten, personeelsfeesten ed. een kruisbestuiving genereren tussen het nieuwe woon- en zorgcentrum en haar directe omgeving.
- Het verlengen van het groen karakter van de omliggende wijken in het nieuwe woon- en zorgcentrum versterkt nog extra de schaalbreuk met de huidige hoogbouw middenin zijn parking-landschap. De groenlinten, de nieuwe bomenrijen en de groenmassieven structureren mee het nieuwe programma en bedden het geheel extra zacht in.

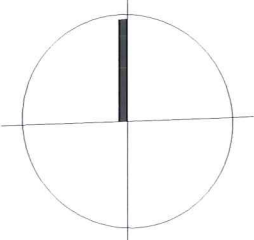
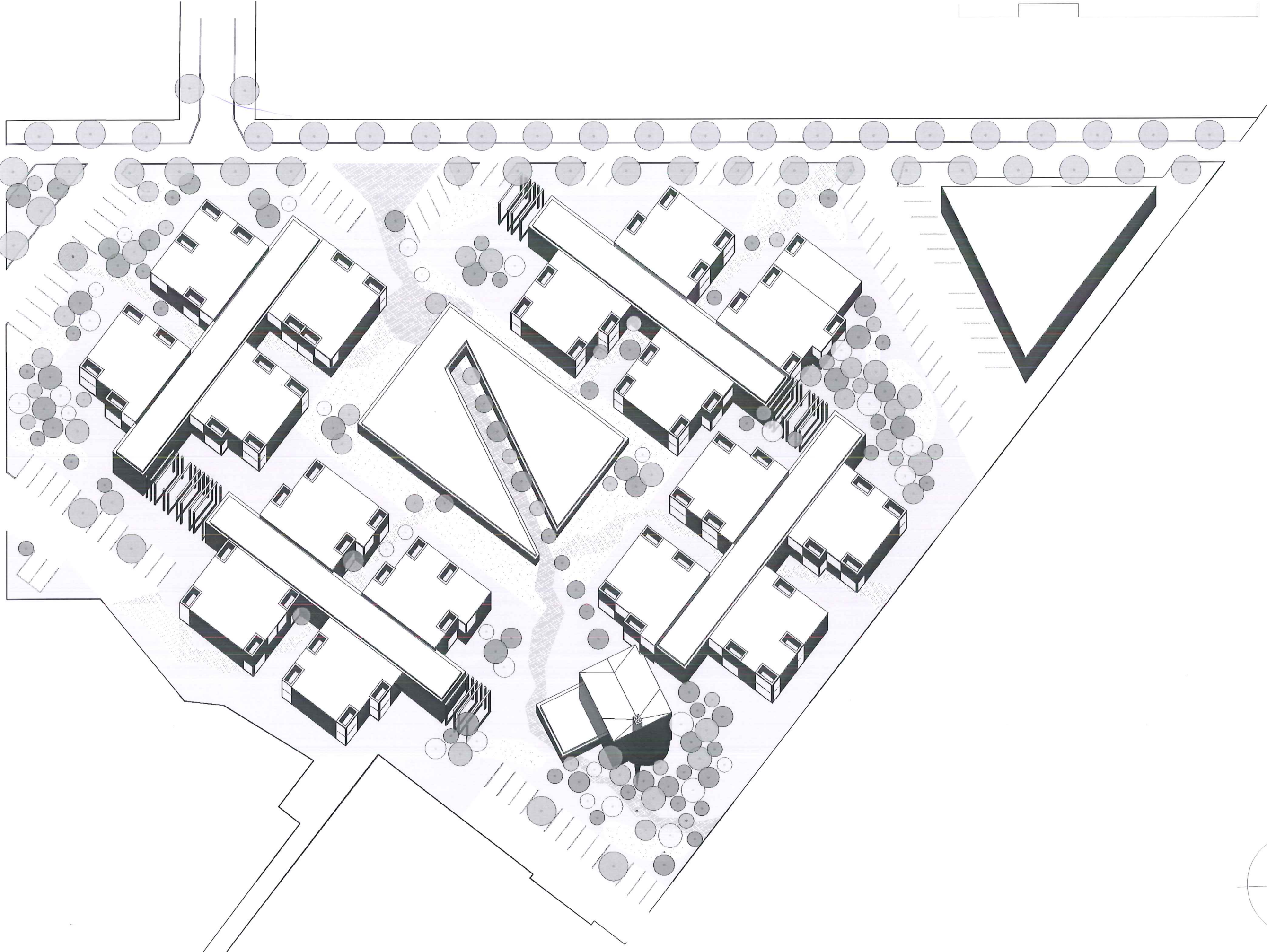

INPLANTINGSPLAN

- A : Cluster 1
- B : Cluster 2
- C : Cluster 3
- D : Cluster 4
- E : Secundaire functies
Centrum voor dagopvang
Centrum voor kortverblijf
- F : Wit-Gele kruis
Raadpleging

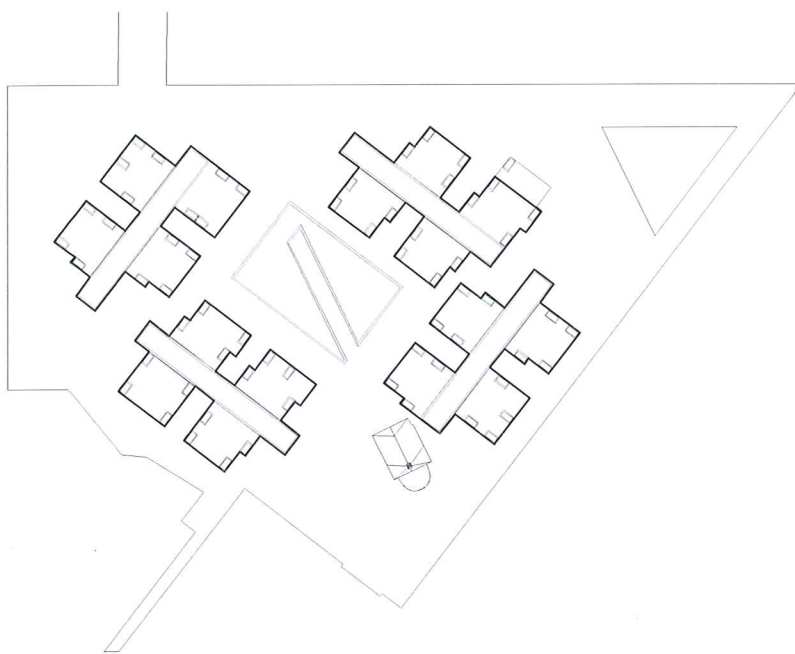
- 1 : Onthaal
- 2 : Overdekt onthaal
- 3 : Expertisecentrum
- 4 : Centrum voor dagopvang
- 5 : Kine - Ergo - Animatie
- 6 : Burelen
- 7 : Administratie
- 8 : Archief
- 9 : Vergaderruimte
- 10 : Verdeelkeuken
- 11 : Kapper
- 12 : Winkel
- 13 : Op- en Afstapzone
- 14 : Polyvalente zaal
- 15 : Cafetaria

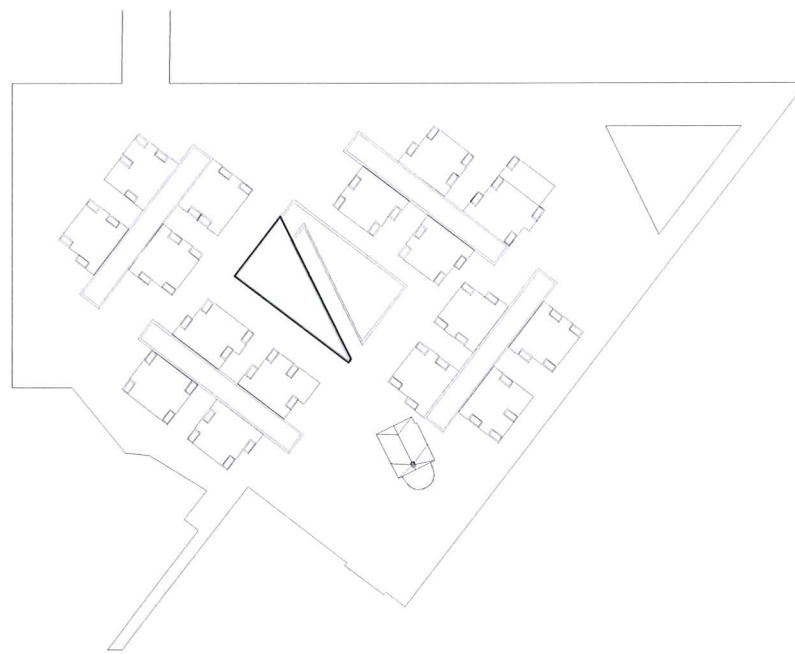

PROGRAMMA

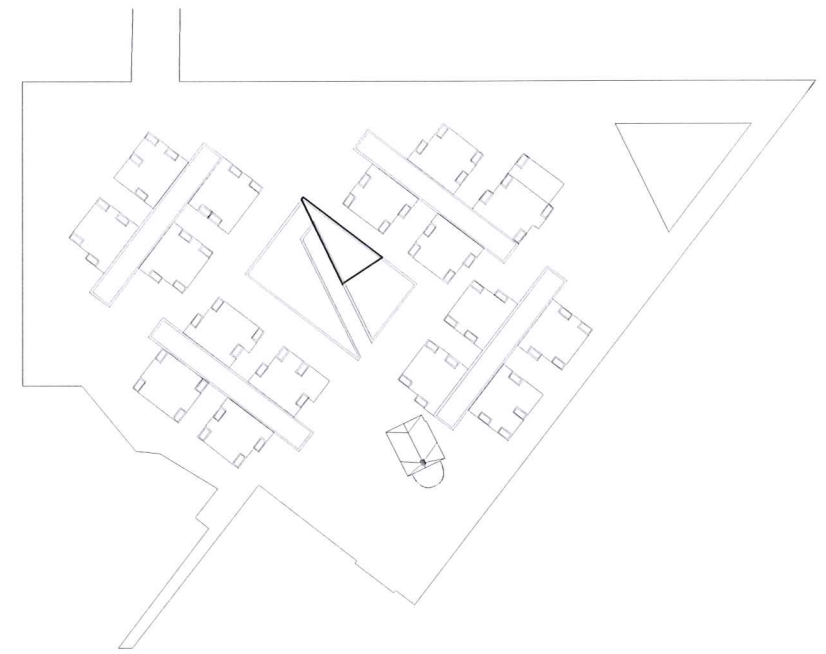
Onderstaande schema's lokaliseren de verschillende programma-onderdelen.

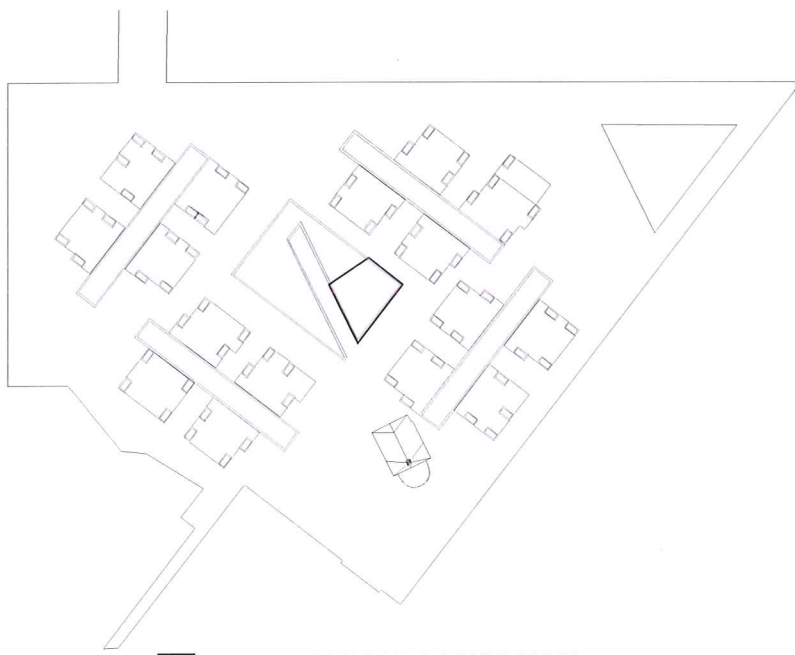
CLUSTERS WOONZORGCENTRUM

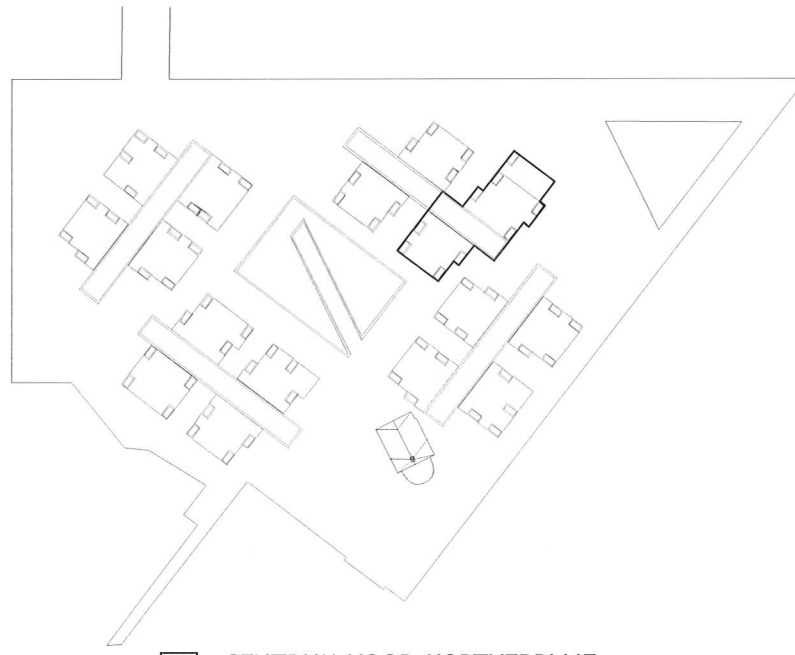
SECUNDAIRE FUNCTIES

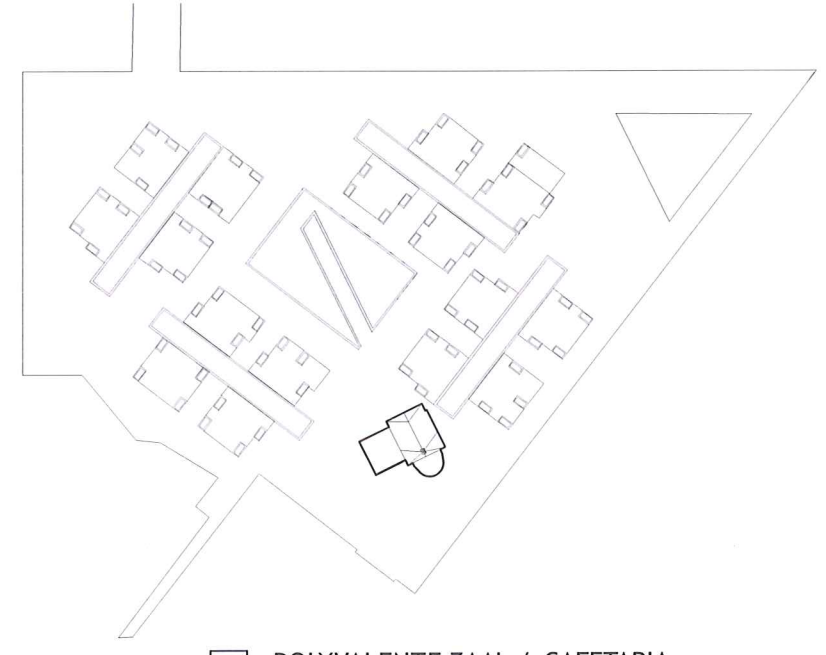
EXPERTISECENTRUM

CENTRUM VOOR DAGVERBLIJF

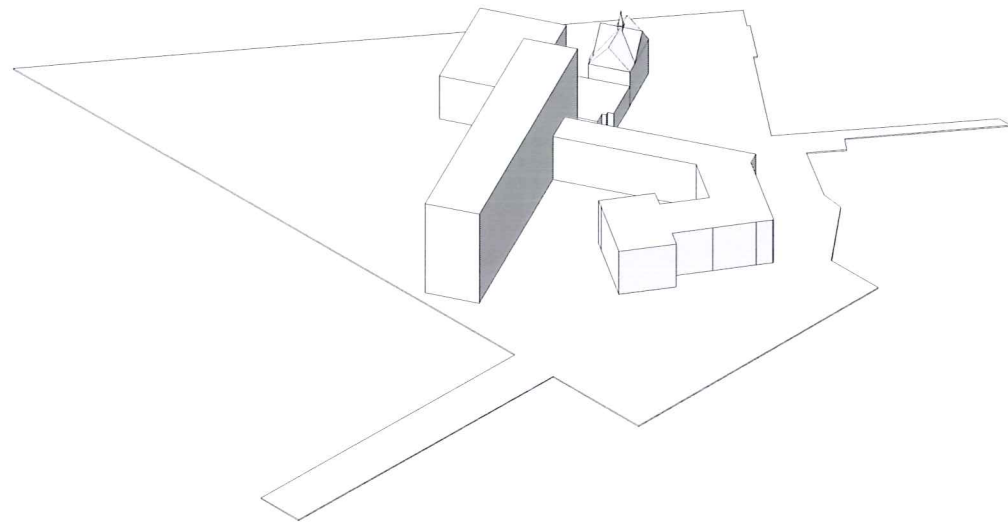
CENTRUM VOOR KORTVERBLIJF

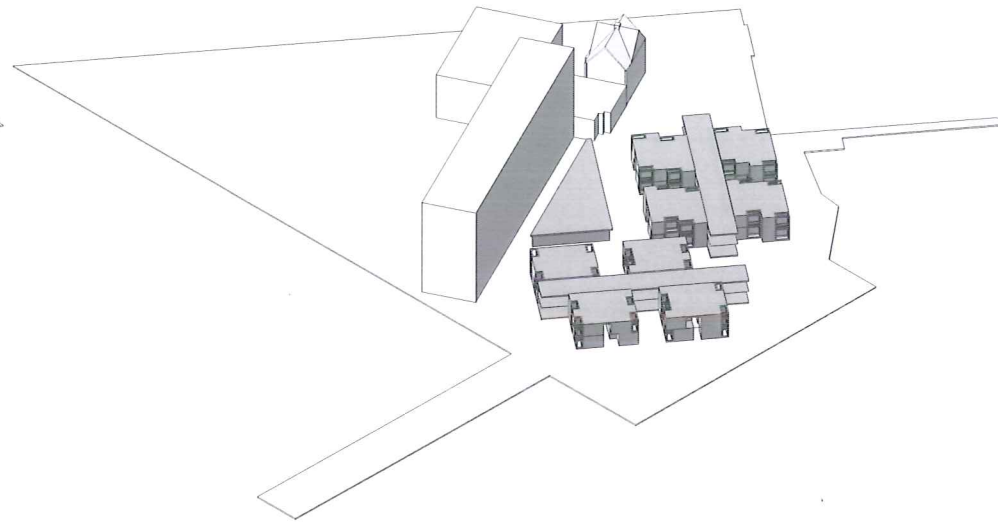
POLYVALENTE ZAAL / CAFETARIA

FASERING

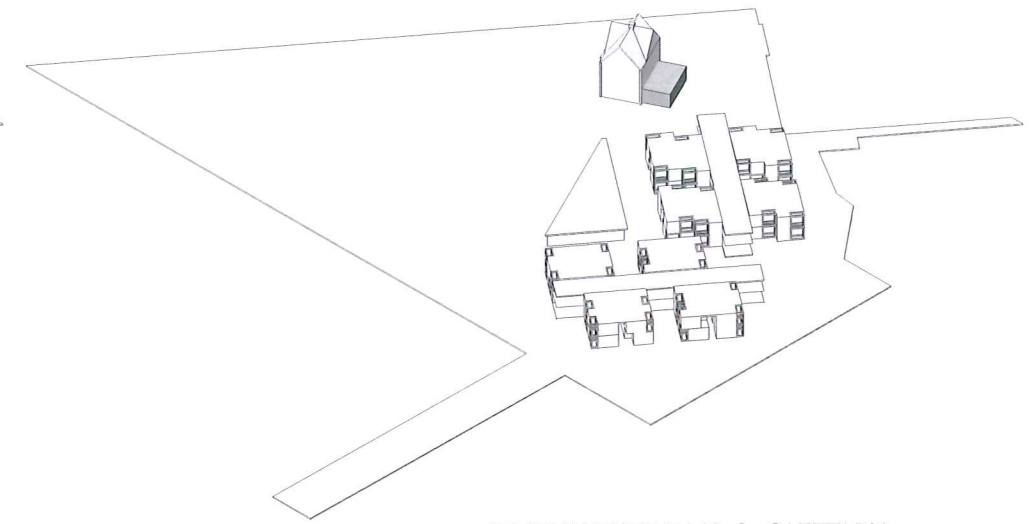
De fasering in de reorganisatie van het ZOL bepaalt de -gestage- ontwikkeling van het terrein.
Het bestaande ziekenhuis markeert -in de as van de kapel- de lijn waarrond fase 1 en fase 2 van het nieuwe woon- en zorgcentrum worden georganiseerd.

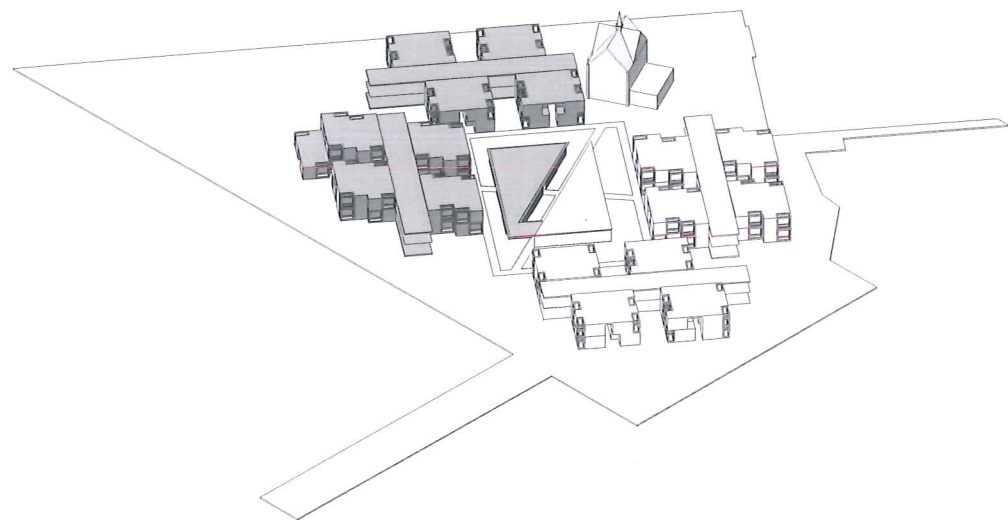
BESTAANDE TOESTAND

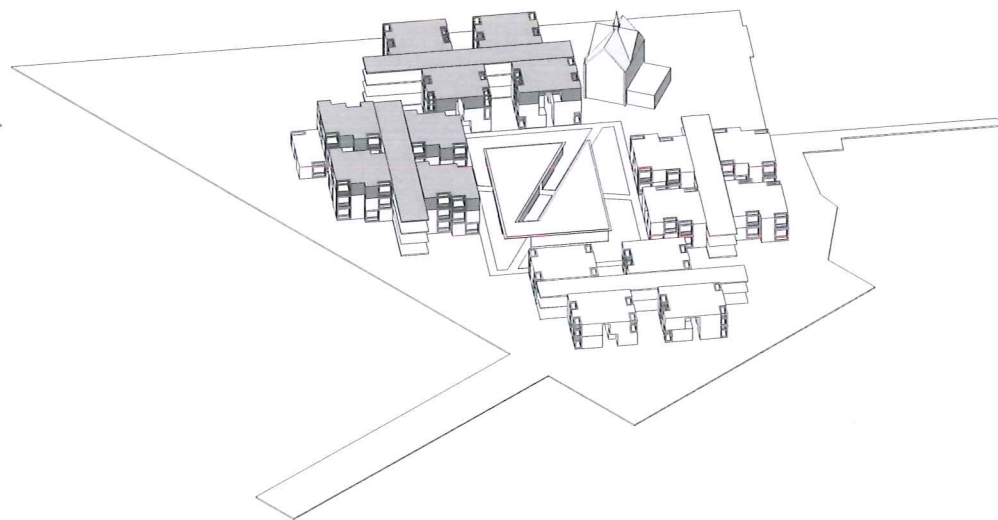
EERSTE FASE

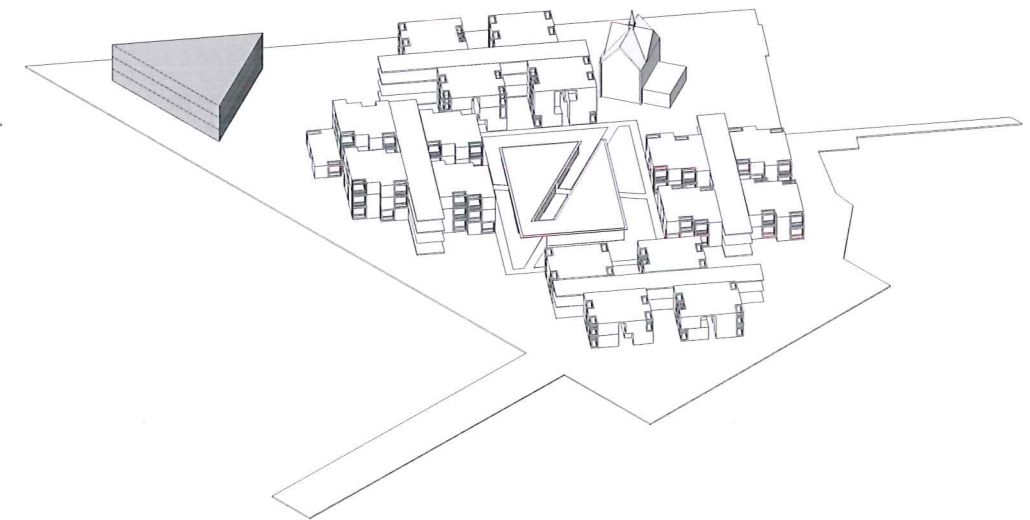
POLYVALENTE ZAAL & CAFETARIA
+ VERDERE SLOOP

TWEDE FASE

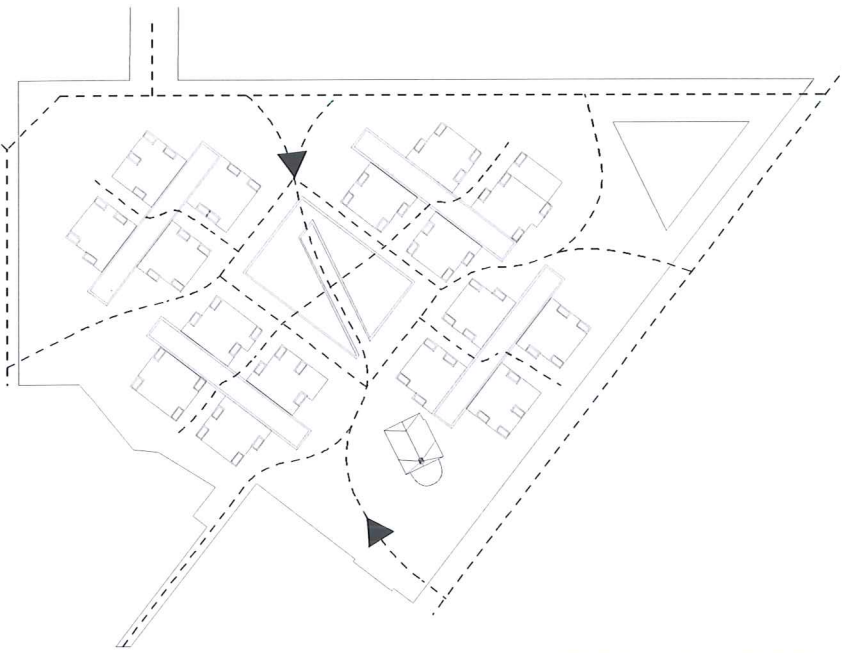
UITBREIDING PVT-BEDDEN

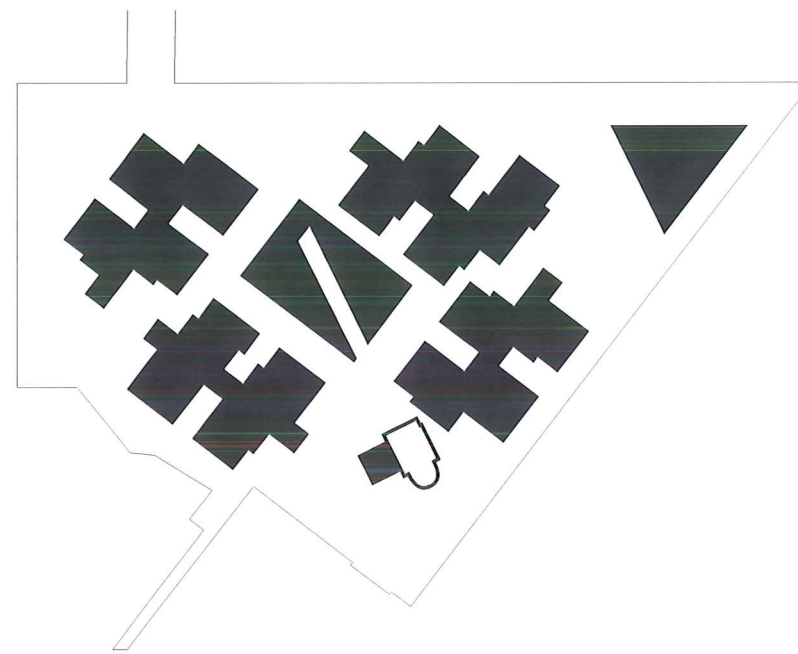
RAADPLEGINGSACTIVITEIT + AFDELING WIT-GELE KRUIS

GEBRUIK / SCHEMA'S

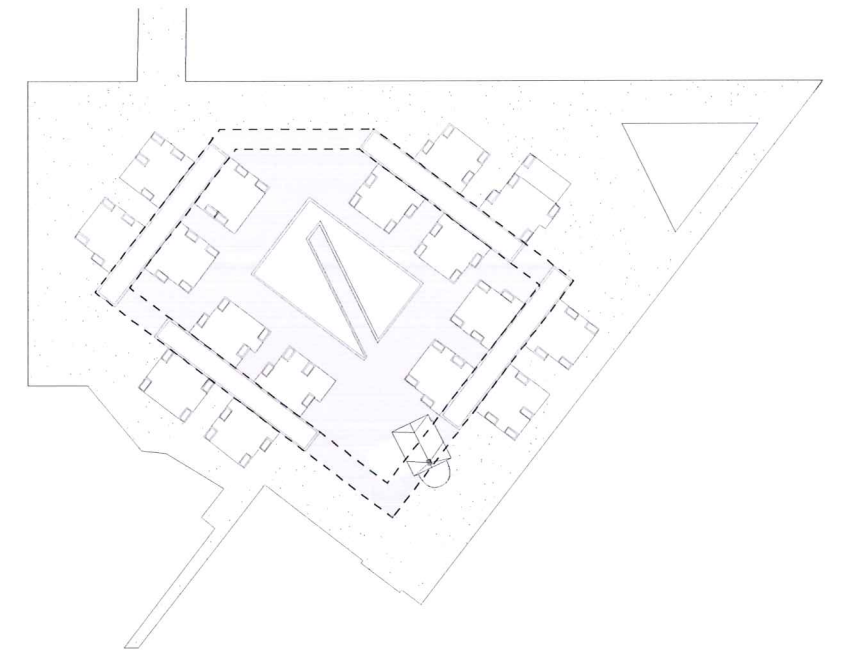
Onderstaande schema's verduidelijken de organisatie en het gebruik van de verschillende programma-onderdelen, over de site

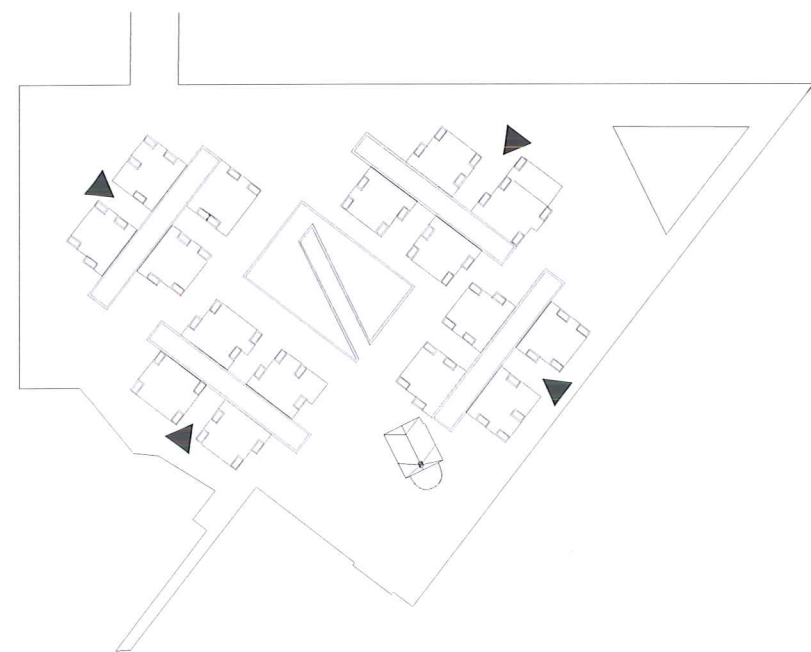
DOORWAADBAARHEID

OPEN - GESLOTEN

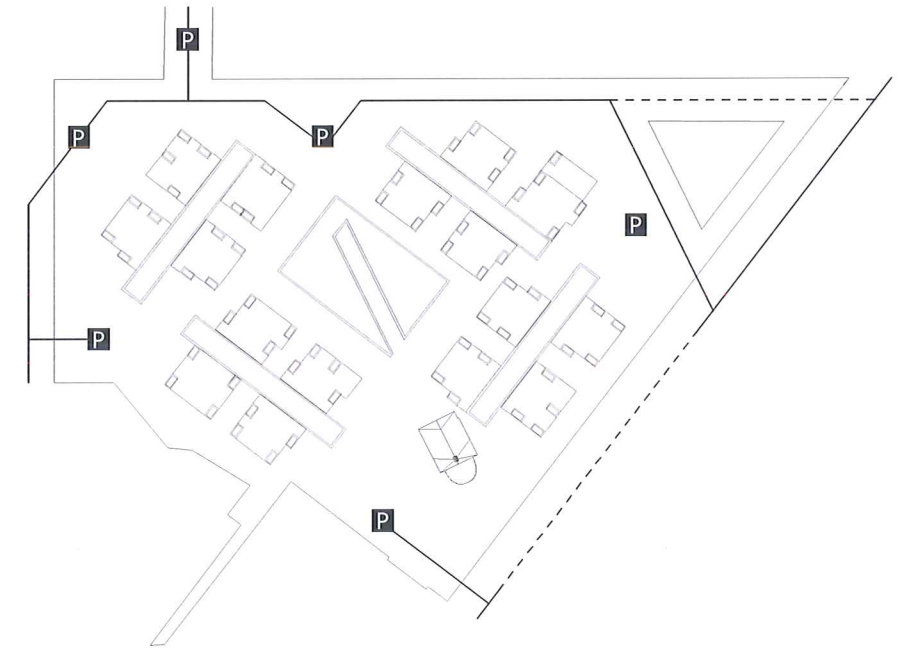
PUBLIEK
SEMI-PUBLIEK

TOEGANG CLUSTERS

INTERNE CIRCULATIE

PARKEREN

